on an all-India basis. Mysore State gets an allotment of 1,700 tons of steel (of which about 1,200 tons in Mysore Steel and the rest other production) annually for non-agricultural purposes.

(*b*) No separate accounts are maintained showing the distribution of steel to the urban and rural population.

(*c*) The procedure for distribution is the same both for urban and rural areas. Applications for steel received from the general public are registered by the Iron and Steel Controller after scrutiny of the plans and estimates by the Civil Engineer attached to the Mysore Iron and Steel Works and allotments made according to the stock position and the need.

Voting of Demands for Grants for 1951-52.

Mr. SPEAKER (The Hon'ble Sri V. Venkatappa).—To day Demands Nos. 11 to 17, both inclusive, will be placed before the House.

A list of the following cut motions has been handed over to the Chair by agreement Nos. 114, 116, 124, 133, 141, 147 and 152 under Demand No. 11; No 1. under Demand No. 13; Nos. 159 and 164, under Demand No. 14; No. 172, under Demand No. 16;

Demand No. 11.—General Administration.

25. General Administration (Except the Sub-major heads B. C. & F.)

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA (Minister for Finance and Industries).—Sir, on the recommendation of His Highness the Maharaja, I beg to move:

"That a sum not exceeding Rs. 25 43,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1952, in respect of 'General Administration'."

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

"That a sum not exceeding Rs. 25,43,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1952, in respect of 'General Administration'."

ಶ್ರೀ ಮಾದಯ್ಯನವರೇ, ನಿಮ್ಮ ಖೋತಾ ಸೂಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಡಿಮ್ಯಾಂಡಿನ ಮೊಬಲಗಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನೀವು Rs. 29,30,000 ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದು Rs. 25,43,000 ಎಂದಾಗಬೇಕು.

ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಖೋತಾ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಹುದು.

Policy pursued towards amelioration of Scheduled Castes.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯನವರು (ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ—ನಿಮ್ನಪಂಗಡ).—ಸ್ವಾಮಿ, ನನ್ನ ಖೋತಾ ಸೂಚನೆ ಈರೀತಿ ಇದೆ:

"That the demand under the head '25 General Administration' for Rs. 25,43,000 be reduced by Re. 1 (to raise a discussion on the General Administration policy pursued by the Government in respect of amelioration of the scheduled castes.)"

ಸ್ವಾಮಿ, ಹರಿಜನರ ಅಭ್ಯುದಯ ಅಥವ ಹರಿಜನರ cause ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಒಂದು ಅನಾಥ ಶಿಶುವಿನಂತೆ ಕಾಣಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಪರಂಧಾಮವನ್ನೈದಿದ ಮೇಲೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ಹರಿಜನರಲ್ಲಿ, ನಿಮ್ನ ಪಂಗಡದವರಲ್ಲಿ ಒಂದುವಿಧವಾದ ಕಳವಳ, ಅತೃಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಅಸಮಾಧಾನ ಇವುಗಳು ದೇಶದ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಕೆಲವು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ವಿಷಯ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರನ್ನು ಪಟ್ಟಣವಾಸಕ್ಕೆ ತರಬೇಡಿ, ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರುವ ಆಕರ್ಷಣೀಯಗಳು ಅವರನ್ನು ಕೆಡಿಸುತ್ತವೆ. ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಬಂದರೆ ಅವರು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿ ಸೌಂದರ್ಯದ ಮಧ್ಯೆ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಸುಖವಾಗಿ ಅಂದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನ್ನ ಬಟ್ಟೆ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ನೈತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು.

Sri V. S. NARAYANA RAO (Bangalore City General).—I protest against this insinuation. ಪಟ್ಟಣವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಕೆಟ್ಟವರೆ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯನವರು.—ಪಟ್ಟಣವಾಸದಲ್ಲಿರುವ ಆಕರ್ಷಣೀಯ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಅವರು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದೆನೇ ಹೊರತು ಪಟ್ಟಣದವರು ಕೆಟ್ಟವರೆಂದು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಹರಿಜನರನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ತಂದರೆ, ಅವರಿಗೂ equal opportunities ಕೊಟ್ಟು ಮುಂದೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೆ ಅವರೂ ನಾಗರಿಕರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಪಕ್ಷಪಾತವಿಲ್ಲವೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಹರಿಜನರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅಂದರೆ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತ ನೀತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿದರೆ ಅವರು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಆರ್ಥಿಕಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯನವರು).

ಸ್ವಾಮಿ, ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ, ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವ್ಯವಸಾಯೋದ್ಯಮ, ಕೂಲಿ ವಗೈರೆಗಳಿಂದ ಜೀವಿಸತಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮಧ್ಯೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನ್ನ ಬಟ್ಟೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡಿ, ಸಾಯಂಕಾಲ ಒಂದು ತುತ್ತು ಊಟಮಾಡಿ ಹಾಯಾಗಿ ಇರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗೆ ನೀವು ಅನುಕೂಲಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಯೆ ! ಹಳ್ಳಿಗರನ್ನು ಪಟ್ಟಣಿಗರ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಂದು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಸಮನಾದ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡದೆಹೋದರೆ ತುಂಬಾ ಅನ್ಯಾಯಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಬ್ರಿಟಿಷರು ಸುಮಾರು 200 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿದರು, ಇವರ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಲು ಭಾರತೀಯರಾದ ನಮಗೆ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಲು ಸುಮಾರು 50—60 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಯಶಃ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಸಮಾನಾವಕಾಶ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾದರೆ, ಬಹಳ ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಅವರು ಉನ್ನತಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಎಷ್ಟುಕಾಲ ಹೋರಾಟಮಾಡಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಜಗಳ ಮಾಡಬೇಕೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಜಗಳ ಏತಕ್ಕಾಡಬೇಕು. (ನಗು!)

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯನವರು.—ಹರಿಜನಾಭ್ಯುದಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಪಂಗಡದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ದಿನೇದಿನೇ ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾದ ನೀತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯೋಜನೆಗಳಿವೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ, ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಇವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಧಿಗಳಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಷ್ಟು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರದೇಯಿರುವುದು ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುವುದಾದರೆ, Services ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ: ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ,

"There shall be equality of opportunity for all citizens in matters relating to employment or appointment to any office under the State" ಎಂದಿದೆ.

I want to know Sir, whether there is equal opportunity in the Mysore State for one and all, that is for all citizens?

ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ: ಯಾವುದಾದರೂ ಇಲಾಖೆಗೆ ಪ್ರೊಬೇಷನರುಗಳನ್ನು ಸುಮಾರು ಎಂಟು ಹತ್ತು ಜನರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಭಾಗವನ್ನು ಇವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ಸಮನಾದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದಹಾಗೆ ಆಯಿತೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಮಲ್ದಾರಿಲಿಸ್ಟ್ ಒಂದು ತಯಾರಾಗಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಮೇಲಿನ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಚೆಗೆ ಅದು ರಿವೈಜ್ ಆಗಿ ಆ ಲಿಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮೇಲಿದ್ದ ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯವರನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯವರ ಪೈಕಿ ನಾಲ್ಕಾರು qualified candidates ಹೆಸರು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿದೆಯೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ, ಇದರಿಂದ ಅವರ claims ಸರಿಯಾದ ರೀತಿ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಲು ಅಂದರೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೊಡಲು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ನಿರಾಶೆಯುಂಟಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ನಿಮ್ಮ ಪಂಗಡದವರ ಪೈಕಿ ಈಗ ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ಜನಗಳು ಮಾತ್ರ ಅಮಲ್ದಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಲಿಸ್ಟನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇತರ ಕೋಮಿನವರು ನೂರಾರು ಜನಗಳಿರತಕ್ಕದ್ದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಕೇವಲ ಹಿಂದುಳಿದಿರತಕ್ಕ ಈ ನಿಮ್ಮ ಪಂಗಡದವರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾದರೆ, ಇತರೇ ಕೋಮಿನವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಅವಕಾಶಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು 2-3 ಜನರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆತಾನೇ ಇವರೂ ಕೂಡ ಇತರರಂತೆ ಮುಂದೆ ಬರಲು ಒಂದು ಅವಕಾಶ ದೊರೆತು, ಕೆಲವು ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಇವರೂ ಉಳಿದ ಪಂಗಡದವರ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಂಥಾ ಒಂದು ಅನುಕೂಲವಾದ ರೀತಿ ನೀತಿಯನ್ನು ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾನೀಗ ತಮ್ಮ ಮತ್ತು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ನಿಮ್ಮ ಪಂಗಡದವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ವಿದ್ಯಾ ಅರ್ಹತೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರೂ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕದೆ ಕೇವಲ 50-60 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳದಲ್ಲೇ ಗುಮಾಸ್ತರುಗಳಾಗಿ ಕೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಉತ್ತೇಜನ ದೊರೆತಂತಾಯಿತೇ? ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸುಮಾರು ಕಾಲು ಶತಮಾನದ ಹಿಂದೆಯೇ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳ ಶ್ರೇಯೋಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಈ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೌಕರಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ರಿಕ್ರೂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ರೂಲ್ಸುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು, ಹೊಡೆದಾಡಿದ ಅಸಾಧಾರಣ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಪೈಕಿ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ತಾವು ಸಹ ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದಿರಿ ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ, ಅನುಕೂಲಗಳು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ದೊರೆತು ಎಲ್ಲರೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಲೆಂಬ ಒಂದು ಘನೋದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಂದು ತಾವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದಾದರೂ ಇಷ್ಟೆ. ಒಂದು ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಾರು ಜನರಿಗೆ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನವನ್ನು ಬಡಿಸಿ, ಅದೇ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರತಕ್ಕ ಐದನೆಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬರಿ ಎಲೆ ಹಾಕಿ, ಆತನಿಗೆ ಬಡಿಸದಿದ್ದಾಗ ಎಷ್ಟು ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತೊ ಅಷ್ಟೂ ಈ ನಿಮ್ಮ ಪಂಗಡದ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಅವಸ್ಥೆ ಇಂದು ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪಂಗಡದವರು ಈ ದಿವಸ 50 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಗುಮಾಸ್ತಗಿರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ನಾಳೆಯಾಗಲೇ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟರು, ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳು, ನಾಡಿದ್ದು ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳು, ಹೀಗೆ ಬೇಗ ಬೇಗ 100-200 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಂಥಾ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ತಪ್ಪಿಸಿ, ಒಂದು ನ್ಯಾಯವಾದ ಮತ್ತು ಸರ್ವರಿಗೂ ಸಮಾನಾವಕಾಶ ದೊರೆಯತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ವಿಧಾನವನ್ನು ಬೇಗ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕಾದರೂ ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಗೆಜೆಟೆಡ್ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯ ಅಮಲ್ದಾರರುಗಳನ್ನು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮೀಷನರುಗಳ ದರ್ಜೆಗೂ ಮತ್ತು ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯವರನೇಕ

ರನ್ನು ಈ ಅಮಲ್ದಾರಿದರ್ಜೆಗೂ, ಹೆಚ್ಚಿನ ರಿಯಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮೋಷನ್ ವಗೈರೆಗಳ ಮೂಲಕ ಬಡ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು ಇವರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂದೂ ಕೂಡ ಈ ನಿಮ್ನ ಪಂಗಡ ದವರ ಪೈಕಿ ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಆಗಲೀ ಅಥವ ಆ ದರ್ಜೆಯ ಮತ್ತೆ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರದ ಲ್ಲಾಗಲೀ ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಇವ ರಿಗೆ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ರಿಯಾಯಿತಿ ತೋರಿಸಿ ಇವರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾದ್ದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಕರ್ತವ್ಯವಾ ಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೊಸದಾಗಿ ಯಾವ ನೀತಿಯನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಿಂದುಳಿದವರನ್ನು ಮುಂ ದಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೋ ಆ ನೀತಿಯನ್ನು ತಾವೂ ಅನುಸರಿಸಿ ನಿಮ್ನ ತರಗತಿ ಯವರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಿಮ್ನ ತರಗತಿಯವರ housing scheme ವಿಚಾರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು 1945ನೇ ಇಸವಿ ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾ ಯಿತು. ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಾಗ, ಈ ಯೋಜನೆಯ ಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಜಮೀನನ್ನು ಅಕ್ವೈರ್‌ಮಾಡು ವುದು, ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಕೈಗಾರಿಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಗೈರೆ ವಿಚಾರಗಳು ಸೇರಿದ್ದುವು. ಆದರೆ 1948ರಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ಮನೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಯೋಜನೆಗೆ ಇಳಿಸಿದರು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಏನು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯನವರು.—ಹಿಂದೆ 1945ನೆಯ ಇಸವಿ ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಸರ್ಕಾರಿ ಹುಕ್ಕುಂ ಜಾರಿಯಾಯಿತು. Then we included several other items such as housing schemes, industries, acquisition of private lands, etc , in connection with the amelioration of depressed classes. ಹೀಗೆ ನಾನಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅಡಕಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ದಿವಸ ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ಹೇಗೆ ವಿತ ರಣೆಯಿಂದ ಕೆಲಸಗಳು ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ನಡೆಯು ತ್ತಿವೆ. ಎಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ಈ ಪಂಗಡದವ ರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂಥಾ ಕಡೆ ಈ ಪಂಗಡದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಒಂದು ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಲು ಇವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪೋರ್ಟ್ ಫೋಲಿಯವನ್ನೇ ಏರ್ಪಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಸಾಧುವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೋರಾಡಿ ಈ ನಿಮ್ನ ಪಂಗಡಗಳ ವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಕೆಲವು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸುವುದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿತರಣೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ನಿಮ್ನ ಪಂಗಡಗಳವರ ಆರ್ಥಿಕಾಭಿ ವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಇವರ ಇತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬಗ್ಗೆ ಇತರರ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇವರು ಬರಬೇಕಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ಯಾವರೀತಿ ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕು, ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತಾವೂ ಸಹ ಅದೇರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇ ನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಪಾಲಿಸಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಆ ಬಗ್ಗೆ intensive work ನಡೆಸಿ, ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಈ ಪಂಗಡದವರು ಮುಂಜಬರಲಿ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಹ ಅದೇ ರೀತಿ ಆಗಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಗೃಹಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ವಿಚಾರವಲ್ಲಿ ಸಹ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಯೋಜನೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ನಿಮ್ನ ತರಗತಿಯವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆಯೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಗೊತ್ತಾದ ನೀತಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿವೆ. ಈ ನೀತಿಯನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯೇ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿಯಾದರೋ ಹಿಂದೆ ಈ ಪಂಗಡದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದು, ನಿಮ್ನ ಪಂಗಡದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ, ಸಮಿತಿಗಳಿ ದ್ದುವು. ಇವುಗಳನ್ನು 1948ರಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಲಾ ಯಿತು. I consider it as a retrograde step than a progressive step. ಆದುದರಿಂದ ನಾನೀಗ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದೇನೆಂದರೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಸರಿ ಯಾದ ಯಾವ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಯೋಜನೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸರಿ ಯಾಗಿ ನಡೆಯದೆ, ಇನ್ನೂ ಹಿಂದುಳಿದಿವೆ. Regarding Article 46 of the Constitution, what have you thought of? I want to know. Eonomic uplift, Educational Advancement, Social injustice, ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಏನೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಯೋಚನೆಮಾ ಡಿದ್ದೀರಿ? ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದಾವರ್ತಿ ಅಥವಾ ಎರಡುತಿಂಗಳಿಗೊಂದಾವರ್ತಿ ಈ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡೆದಿರುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಹುಕುಮು ನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ರೀತಿ ನೀತಿ ಯಿಂದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಜರುಗುತ್ತಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕಾರ್ಯಗಳು ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡುಬರುತ್ತಿವೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾ ರದವರು ಆ ರೀತಿಯಾದ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ದ್ದೀರಿ? ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿನ publicity ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಯಾವುದೂ ಹಾಗೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಂದಲೂ......

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಹೀಗೆ ಒಂದೊಂದು ಖೋತಾ ಸೂಚನೆ ಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತಾವು ಇಷ್ಟು ಕಾಲಾವಕಾಶ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಹೇಗೆ? ಒಂದೊಂದು ಖೋತಾ ಸೂಚನೆಗೂ 15 ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲಾವಕಾಶ ವನ್ನು ನಿರ್ಧರಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯನವರು. —ಆದರೆ ನಾನಿಷ್ಟು ಈಗ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ನಿರ್ದಿ ಷ್ಟವಾದ ಪಾಲಿಸಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡು ತ್ತಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಚಾರ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ಈ social disabilities ಇನ್ನೂ ಹೋಗದೆ ಹರಿಜನರಿಗೆ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ.

Mr. SPEAKER.—Cut motion moved:

"That the demand be reduced by Re. 1."

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪನವರು.—ಸ್ವಾಮಿ, ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದರೆ ಪೋಲೀಸ್ ಡಿಮ್ಯಾಂಡು ಈ ದಿವಸ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಸುಮಾರು 5¼ ಗಂಟೆಯೊಳಗೆ reach ಆಗಬೇಕು ಎಂದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಸಹಕರಿಸಬೇಕು. ಮಾಡುವ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯನವರು (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ-ನಿಮ್ನ ಪಂಗಡ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶ್ರೀ ಮಾದಯ್ಯನವರು ತಂದಿರುವ ಖೋತಾ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ನಾನು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಮ್ನ ವರ್ಗದವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಆಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಸಿವಿಲ್ ಸ್ವಭಾವದ ಅನರ್ಹತೆಗಳನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಸೂದೆ, ಪ್ರಾಣಿವಧೆಯನ್ನೇ ನಿರೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಸೂದೆ, ದೇವಸ್ಥಾನ ಪ್ರವೇಶದ ಬಿಲ್ಲು, ಪಾನನಿರೋಧ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಮಾಡಿ ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಸುಮಾರು ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಗುಲಾಮಗಿರಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿತ್ತು. ಈಚೆಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಬಂದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ಆಕ್ಟುಗಳು ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗದಿರಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರೂ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಒಂದಾಗಿ ಸೇರಿ ದೇಶದ ಏಳ್ಗೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಬಿನ್ನಹಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಹೊರೆ ಹೇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ಆ ದೇಶದ ಜನಾಂಗವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಉತ್ತಮವಾಗಿರಬೇಕು, ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಮಾಜದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರಲು ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅನುಭವ. ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಈ ನೋವು ಜಾಗ್ರತೆ ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ದುಡಿಯಬೇಕು. ಹಾಗಾದರೇ ದೇಶ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಲು ದಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜಕೀಯ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಈ ದಿವಸ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಸಮಾನವಾದ ಒಂದು ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆ ನಮಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ನಾವು ಇತರರಿಗಿಂತಲೂ ಕೀಳು ದರ್ಜೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ರಾಜಕೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಜನರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಿಂದಿನ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ 15 ರೂಪಾಯಿ, 25 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕಡಮೆ ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವವರಿಗೆ ಓಟು ಕೊಡುವ ಹಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿ ಸಭೆ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಲು 25 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವವರೇ ಆಗಬೇಕು, ಉಳಿದವರಿಗೆ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದಿತ್ತು. ಈ ದಿವಸ ಅದೇ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಗಂಡಸರು ಮತ್ತು ಹೆಂಗಸರು ಕೂಡ ಜಾತಿ ಮತ ಭೇಧವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕರಾದ ಕೂಡಲೆ ಓಟು ಕೊಡುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪಡೆದು ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಇವರೆಡರಲ್ಲೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಕೂಲಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆರ್ಥಿಕಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಉಳಿದಿದ್ದೇವೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಂಬುದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಈಗಿರುವ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶ್ರೀ ಮಾದಯ್ಯನವರು ಹೇಳುವ ವಾದವೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿದಿರುವ ಜನರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಂಜಿ ಅಥವಾ ನೀರನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವ ಜನರಿಗೆ ಗಂಜಿ ಅಥವಾ ನೀರಿನಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಹರಿಜನರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿದೆ. ಆದರೆ ಅದೂ ಸಾಲದು ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ. ಜಮೀನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಾಗಲಿ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಲಿ ತೊಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು. ಆದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಭಾರ ದೇಶದಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚು ಭಾರ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಜನರು ಸರ್ಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಬೇಕು. ಆರ್ಥಿಕಮಟ್ಟವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ಗ್ರಾಮಕೈಗಾರಿಕೆ, ವ್ಯವಸಾಯ ಮುಂತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಸೌಕರ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ನೌಕರಿ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಸಹ ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಒಂದು ರೀತಿ ನೀತಿ ಮತ್ತು ಕ್ರಮ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಹರಿಜನರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟ ಮುಂದುವರೆಯಲು ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲೂ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾನ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ನೌಕರಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಹಿಂದುಳಿದವರ ಆರ್ಥಿಕಮಟ್ಟವು ದೇಶದ ಒಟ್ಟು ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗ ದಷ್ಟಿರುವ ನಿಮ್ನವರ್ಗದವರ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ದೇಶ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಜಿಯವರು ಕೂಡ ಹರಿಜನರ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸೇತರರಿಗೂ ಹರಿಜನರ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ಹರಿಜನರನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ ಈ ಖೋತಾ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

(Sri Govinda Das rose)

Sri M. N. JOIS (Mysore District -- General).—I move for closure.

Mr. SPEAKER.—There is a closure motion. The question is ;

"That the question be now put."

The motion was adopted.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು (ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಚಿವರು) —ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶ್ರೀ ಮಾದಯ್ಯನವರು ಈ ಖೋತಾ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸುವಾಗ ಹೇಳಿದ ವಿಷಯಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಈಗಾಗಲೇ ಶ್ರೀ ಹನುಮಯ್ಯನವರು un-official ಆಗಿ ಜವಾಬು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಾನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಉತ್ತರ.

Sr M. MADIAH.—It is well known then what reply we can receive from the Hon'ble Minister from A to Z.

The Hon'ble Sri R. CHENNIGARAMIAH.—If he has already understood the reply that I am going to give, then I will keep quiet. I think it is too much on the part of the Hon'ble Member to presume what I intend to say, Sir.

ಈಗ ಅವರು 15 ನಿಮಿಷಗಳು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರೂ ನನಗೆ ಯಾವ ಅಂಶದ ಮೇಲೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ಮಾತ್ರ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಹನುಮಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳ ಮೇಲೆ ಪುನಃ ಕೊಂಚ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅಷ್ಟೆ. ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಅಷ್ಟೇನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರ ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಷ್ಟು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಇನ್ನೆಲ್ಲೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಬಹಳ ವರ್ಷದಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜಮೀನು ಕೊಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನೂ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದ ಮೇಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿರುವಹಾಗೆ ಬಹಳ ವರ್ಷದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ, ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಜಮೀನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಲೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅನೇಕ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಹೋಟೆಲುಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲದೆ ಮೂರು ದಿನ ಉಪವಾಸ ಇದ್ದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು, ಆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಹೋಟೆಲುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಈ ರೀತಿ ನಾನಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ 11 ಹಾಸ್ಟಲುಗಳಿವೆ. ಬೋರ್ಡಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಲಾಡ್ಜಿಂಗ್ ಎರಡೂ ಸಹ ಮುಫತ್ತಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ 42 ಏಡೆಡ್ ಹಾಸ್ಟಲುಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗ್ರ್ಯಾಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಕಟ್ಟಡಗಳ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಮಿಡ್ಲ್ ಸ್ಕೂಲಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕಾಲೇಜಿನವರೆಗೂ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಜಮೀನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಒಂದು ನೀತಿಯಲ್ಲೂ ಸಹ ಬಹಳ ಉದಾರವಾಗಿ, ಮುಫತ್ತಾಗಿ ಅನೇಕ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಸುಮಾರು 10 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅದಿಕರ್ಣಾಟಕರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜಮೀನ್‌ದಾರರಿದ್ದರೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಈ ಹೊತ್ತು ಶೇಕಡ 75ರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಇದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಇದೆ. ಅನೇಕರಿಗೆ ಜಮೀನಿಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿದ್ದರೂ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕದವರು ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಬೇಕು, ವಾಸ್ತವ, ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂಜರಿಯಬಾರದು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಭೆಯವರು ವರ್ಷಂಪ್ರತಿ 19 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅವರ ಮನೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಬಹಳ ಉದಾರವಾಗಿ ಅಂಗೀಕಾರಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಈ 19 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಯಾರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ! ಈ ರೀತಿ ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿ, ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ದುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸು, ಪ್ರೀತಿ ಈ ಸಭೆಯವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಇತರ ಜನಗಳಿಗೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ನಾವು ಉದ್ಧಾರವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಮಾಡಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸಕೊಡಲು ಉದಾರವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಭರವಸೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 20 ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ನಿಮ್ನವರ್ಗದವರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಇದ್ದಾರೆ. ಆಗ ಅವರು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಆಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಅನೇಕರು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ, ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಮಾಡತಕ್ಕವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ನೀತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅದನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ನೀತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೇರೆ ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳಿಗೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡದೇ, ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ 19 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬಡ್ಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಂಜೂರಾಗಿದ್ದು, 3-4

(THE HO'NBLE SRI R. CHENNIGARAMIAH).

ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈಗಾಗಲೇ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಭಜನ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರು ವಾಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮನೆಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ, ಮಲೆನಾಡಿನ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಗುಡಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿ ಹೊದ್ದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲದೆ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಾ ಇರುವಂಥ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಇತರ ಸವರ್ಣ ಹಿಂದೂಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಳಲಿ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ರೀತಿ ಭಜನ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಬರೀ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಯೇ ಹೊರತು ದುರುದ್ದೇಶ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ appreciate ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವರು ಬೇರೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಈಗ ನಾವು ಮಾಡಿರುವುದು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ. ಥಕ್ಕರ್ ಬಾಪಾರವರು ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮನೆಗಗಳ ಯೋಜನೆ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮದರಾಸು, ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲೂ ಸಹ ಈ ರೀತಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಮದರಾಸಿನವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ,

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಮದರಾಸಿನವರು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ ?

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಆರ್. ಚೆನ್ನಿಗರಾಮಯ್ಯನವರು.—ಅವನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಮುಡುಪಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಉದಾರತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಾದಯ್ಯನವರಿಗೆ ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಮುಂದೆ ಅವರಿಗೆ ನೌಕರಿ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ರಿಸರ್ವ್ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆಯೇ ?

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು —ಮುಂದೆ ಆಗುವುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯನವರು.—ಮದರಾಸು ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ......... ...

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈಗ ತಾವು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಾ, ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಾದಯ್ಯನವರು.—ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಇದನ್ನು ಸಭೆಯ ಅನುಮತಿ ಬೇಡಿ ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

The cut motion was, by leave of the House, withdrawn.

Policy re : safety and security of Services in the State.

*Janab SYED ABDUR RAHMAN (Chikmagalur *cum* Shimoga—Muslim).—Sir, I beg to move :

"That the demand under the head '25. General Administration' for Rs. 25,43,000 be reduced by Rs. 100 (to raise a debate on the policy of Government regarding the safety and security of the services in the State.)"

Sir, in moving this cut motion, I should like to bring to the notice of the Government some of the recent occurrences in the Mysore State regarding the treatment of some of the officers of the Government of Mysore. In the annals of the Legislature of Mysore, Sir, there had been few occasions when it was considered necessary to table a cut motion regarding the safety and security of the services in the State of Mysore. This is necessitated Sir, now on account of the fact that of late there has been a tendency on the part of the Government to deal with the services in a way which is inconsistent with the established traditions here.

Sri M. N. JOIS (Mysore District—General).—Question !

Janab SYED ABDUR RAHMAN.—The recent probe into the dates of birth of the gazetted officers of the State has, sufficiently disturbed the equanimity in the minds of many of the officers of the Mysore State. Our Government knows, Sir, full well that the question of age is one which is decided at the time when one enters the service, not at the time or about the time when he quits the service. And Sir, when once the age has been accepted, it is accepted once and for all.

A voice.—Insurance !

Janab SYED ABDUR RAHMAN.—Yes, that is the view I take of the whole position. In the way now adopted there is no safety and security for our services in the Mysore State.

Rajamantrapravina H. B. GUNDAPPA GOWDA (Hassan District—General).—Only on that ground ?

Janab SYED ABDUR RAHMAN.—Sir, if this question of age of officers is taken up on a wider scale and the investigation is continued with regard to this matter, I do not know how many officers ultimately remain in the service. We know how we have passed through our school days ; how we have passed through the college days and how when we appeared for examinations and competitive examinations we

have knowingly or inncecently not taken care to see that the ages were properly entered. Certain things might have been done innocently. Is it necessary Sir, that when officers have done their work efficiently and gained the confidence of Government, when they have passed through all their official career, at a time when they are about to retire, the question of their age is to be considered? And that has been the ground for their retirement or going out of the service after taking leave.

There are other matters regarding which I would like to devote some time. Promotion should always be on the basis of seniority and also merit. Seniority and merit have always been the criterion by which promotions have been given in the services; but of late, there has been a tendency to ignore both seniority and merit and for considerations deemed expedient for the Government, cases which deserved consideration for promotion have been neglected and they have been passed over. Not merely that. Political considerations...........

Sri H. B. GUNDAPPA GOWDA.—Are there any instances?

Janab SYED ABDUR RAHMAN.—There are. Janab Hanief has pointed out an instance already. There have been several other considerations which have affected vitally the services of the State of Mysore. In this connection, I would like to draw the attention of the Hon'ble Members of this House and also of the Government that services in Mysore have always been regarded as the best in India. I may recall to my mind the various statements of even the officers of the Government of India as to how the services have been regarded by even the late Sardar Vallabhbhai Patel and the biggest officers of the Government of India. I would like in this connection to read to you a statement issued by Sir Girija Shanker Bajpai on the death of Sardar Vallabhbhai, Patel how gently he touched on the services of the Government of India It is this:

"It is no false pride but a sense of relevance that leads me to mention the part that all the services played in those difficult times. In this, they were, of course, true to a tradition of discipline and duty. But they were heartened and sustained in their endeavour as much by the confidence and faith reposed in them by their new chief as by the ardour of a patriotism kindled to flame by the breath of freedom."

"Time only strengthened these ties of trust between the Sardar and the services. This was due not only to his sense of the value to the administration of public servants of loyalty and integrity, but to the keenness and warmth of his personal interest in their welfare. A smaller man might have allowed old-time prejudices to raise a curtain of suspicion between him and those who had served an alien regime. It was another mark of the Sardar's greatness that he doubted the patriotism of no Indian unless lack of it was proved. Trust, it has been said, begets trust, and distrust is its own cause. This is as true of Government as of human relations in other fields.

So that is the way how the services have come to be regarded by even the Government of India and even the Government of Mysore have not lagged in that; but of late there has been a tendency. I plead on behalf of the services in the Mysore State. I do not draw any distinction between this section and that section. In fact, my honest and earnest intention is that at the stage when they retire officers or after having felt satisfied that the officers have done work efficiently and thoroughly, the Government must not bother themselves about the question of age. That affects the efficiency of the administration. I find that my Hon'ble friend Sri H. M. Channabasappa has also tabled a cut motion about the growing inefficiency of the administration, but this will be one reason how our services would become inefficient. If the officers who have been doing work with enthusiasm and with great faith in the powers-that-be, lose their enthusiasm for work, and if every time they feel that there is the Sword of Democles hanging over their heads, certainly efficiency will be lost. It is to bring that particular point of view before the Government that I have tabled this cut motion. I hope the Government would give attention to it.

Mr. SPEAKER.—Cut motion moved:

"That the demand be reduced by Rs. 100."

* **ರಾಜಮಂತ್ರಪ್ರವೀಣ ಹೆಚ್. ಬಿ. ಗುಂಡಪ್ಪ ಗೌಡರು (ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆ).**—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಖೋತಾ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಅವರು ಮಂಡಿಸಿದಾಗ ನಾನು ಅದನ್ನು ಓದಿದೆ. ಸರ್ವೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಹಳ serious ಆಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಗಳು ನಡೆಯು

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಬಿ. ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರು.)

ತ್ರಿವೆಯೋ ಏನೋ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನುಮಾನ ಬಂತು. ಹೊರಗಿನವರೇನಾದರೂ ಇದನ್ನು ಓದಿದರೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೇನೇ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆ ಕ್ಷೋಭೆ ಬಂದಹಾಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ safety ಒಂದೇ ಅಲ್ಲದೆ security ಕೂಡ ಇಲ್ಲದಹಾಗಾಗಿದೆಯೆಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಸೂಚಕರು ಇಷ್ಟೊಂದು ಜೋರಾಗಿ ಸೂಚನೆ ಹಾಕಿರುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಾಲ್ಕಾರು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೆ. Specific ಆಗಿ ಯಾವ ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ!

Janab SYED ABDUR RAHMAN.—We are not required to give specific instances. Nevertheles, I have already brought a few instances to the notice of the Government.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಬಿ. ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರು.—In the absence of specific instances, I will generalise.

ಒಂದು ವಿಚಾರ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತೋರಿತು, ವಯಸ್ಸಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಕೆಲವು ಆಫೀಸರುಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ತಪ್ಪು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುವ ಒಂದು ಮಾವಳಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಅಲ್ಲದೆ ಆ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಫೀಸರಿಗೂ ಇದು ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು. ಯಾವುದೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ಇಂಥ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅವನ ಮೇಲೆ disciplinary ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕು ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಗುಟ್ಟೇನೆಂದರೆ, ಸರ್ವಿಸ್ಸಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ವಯಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟರೆ ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೀಗೆ ವಯಸ್ಸು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಇದೇ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ವಿಷಯ ಈ ಸಭೆಯ ಅನುಭವಕ್ಕೂ ಒಮ್ಮೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಹಿಂದೆ ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕವರು ರಿಟೈರ್ ಆಗಿದ್ದರೂ ದೊಡ್ಡವರು ಇನ್ನೂ ಸರ್ವಿಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯ ಬಂದಿತ್ತು. ಅವರ ಹೆಸರೇನೂ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ವಿಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ, ಸತ್ಯ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗಿದೆಯೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಅಂಥವರು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದು ಅದೂ ಜಡ್ಜಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಅವರೆಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಸತ್ಯ ನುಡಿಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕು, ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ತಪ್ಪುಗಳು ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾವು tradition ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ build up ಮಾಡಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ನೀವೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬಾಯಿಲೆ ಮುಂದೆ ಬರದಂತೆ ಅವರನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ pull up ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ತಮ್ಮವರು ಯಾರೋ ಸಿಕ್ಕಿದರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವರ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ನಮಗೆ ಮುಂದೆ ನ್ಯಾಯ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೇ? ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿರುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿದೆ. ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಟೀಕಿಸುವಾಗ, ಅವರು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಮುಂದಕ್ಕೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆರೀತಿ ವಾದಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಉಪ್ಪು ತಿಂದವನು ನೀರು ಕುಡಿಯಲೇ ಬೇಕು. ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವನಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅತೃಪ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಹೇಗೆ? ಅತೃಪ್ತಿಗೆ ಯಾರು ಕಾರಣರು? ಅವರು ತಪ್ಪುಮಾಡಿದರೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಮನಗಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅವರು ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಬಹುದು. ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು ಅವರಲ್ಲಿ ಅತೃಪ್ತಿ ಬರುವುದೆಂದರೇನು! ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಜನರ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಸಂಬಳ ಬೇಡ, ಪೆನ್ಷನ್ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು ಅತೃಪ್ತಿ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ option ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತಪ್ಪಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವುದು ತಪ್ಪು. ಅದರಲ್ಲೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ ಆಫೀಸರನ್ನೇ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟುವ ಮನೋಭಾವ ಲೆಜಿಸ್ಲೇಟರುಗಳಾದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರಲೇಕೂಡದೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಇದುವರೆಗೂ ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ safety ಮತ್ತು securityಗೆ ಏನು ಲೋಪವಾಯಿತೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಅಲ್ಲ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಂಚೆ ಅವರಿಂದ explanation ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವರ ಹೇಳಿಕೆ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ, normal ಆಗಿದೆಯೇ abnormal ಆಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳೂ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಸುಮ್ಮನೆ explanation ಕೇಳಿದ್ದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ safety ಮತ್ತು security ಹೋಯಿತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದೇ? ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ services ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜೋರಾಗಿ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ತಂದು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುವುದು ಬಹಳ ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾನಿದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

***The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.**—Mr. Speaker, sir, my task has been considerably lightened by the Hon'ble Member Sri H. B Gundappa Gowda who has made a really very weighty contribution to the debate. I must say that the whole idea of the Government has been completely misunderstood by my Hon'ble friend Janab Syed Abdur Rahman. During the course of investigation, it came to the notice of the Government that a certain number of officers who should have retired much earlier were still in service. This is a thing which could be got at by our experience of contemporaries and so on, who certainly looked of equal age or even older and were still in service and the Civil List showed that they were

younger than they actually were. We sent round a circular that they might declare their correct ages and that no punishment would be given to anybody who might declare the correct age merely by reason of the fact that there was a difference between the Civil List age and the correct age. The only thing that would follow as a consequence would be that if an officer has already reached the superannuation age, he would be superannuated, provided there was no necessity to give him any extension. This is all what has been done and in pursuance of the investigations and their own declarations, in respect of those who had passed the age of superannuation having regard to their correct age, some of them have of course been retired with full pension and certain leave benefits which would almost take them to the date of superannuation not as per their real age but as per their Civil List age. I think Government have gone far out of the way to treat these people who have given wrong declarations of age very leniently, not they were dependent upon hypothetical or doubtful evidence but on their own evidence in the first instance and on the evidence of the ages they have given in schools and colleges and many of the entries in the college registers show that they were written by their own handwriting. If these are not enough to show that the discrepancy in the age was real, I really do not know what else could. I must say that instances that are possibly at the back of the minds of the mover of the cut motion and my Hon'ble friend Janab Mohamed Shariff relate exactly to this type of instance and not to any other. So the question of seniority or merit does not come at all. Let me say that, as observed by the Hon'ble Member Sri H. B. Gundappa Gowda, this had a very wholesome effect on the younger and junior officers who had given wrong ages and have corrected them and we have seen to it that there is no punishment accorded to them for that, just as they do on certain occasions; when gun licences have to be taken even though they may be in possession of the gun without license, there is condonation. Like that we have not punished any of these officers who had given wrong declarations. Even though at the time of entry into service they had given wrong declarations, I really think that there should be no wrong declarations at this stage. On the other hand it contributes to efficiency and integrity in the services.

The second thing is about promotions being made without reference to seniority and merit. This is the most astonishing proposition I have come across seriously made on the floor of the House. I would go to the extent of throwing out a challenge to him to show a single instance where seniority and merit have been ignored during the whole tenure of our administration for the last three years and a half. There is no such thing whatever. If there are, they may be far and few between. If there is, let me assure the Hon'ble Member that there is something wrong in the person who might have been superseded. For the moment, I cannot think of any instance.

Janab SYED ABDUR RAHMAN.—Over representation?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—I am thinking of promotions ignoring seniority and merit. I can say that the reputation of our services stands very high. It has stood very high in the past and it has been so now. It is primarily because we want to continue to maintain that reputation that we are taking these additional precautions which the House should welcome. I do not think he has referred to any other matter important for me to answer.

Sri Kadidal MANJAPPA (Shimoga District—General).—Political considerations?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—It was rather difficult for me to comprehend the other remark he made, that some political considerations have prevailed.

Janab SYED ABDUR RAHMAN.—Political and communal considerations.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—Political and communal considerations in appointments or in promotions or in retirement? I must say that it is no

(THE HON'BLE SRI H. C. DASAPPA.)

use simply making almost a reckless allegation like that. It is open to the Hon'ble Member to give us any instance he may have underneath his pillow. I certainly plead ignorance. It is open to him to bring to the notice of the House—I do not mind—any instance where political considerations have played part so as to result in a piece of injustice to any one officer. I cannot allow that statement to go unchallenged. I am pretty sure that what has been answered is enough to convince the House that the allegations made by my Hon'ble friend have no legs to stand upon.

Janab SYED ABDUR RAHMAN.—Has that investigation been completely stopped now?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—There is nothing except that we have taken the border cases of retirement and are considering them. Some of them are over and some are still under consideration.

Sri H. B. GUNDAPPA GOWDA.—I do not know why the Government must be in an apologetic mood!

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—No apology.

Janab SYED ABDUR RAHMAN.—So, the officers will not be subjected to any kind of punishment?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—That has been answered. But, if they delay or dodge answering, then, I think my Hon'ble friend would say that there is sufficient reason for taking disciplinary action.

Sri M. GOVINDA REDDY (Chitaldrug District—General).—What is wrong, Sir, in punishing an officer when he has given false information?

Mr. SPEAKER.—What does the Hon'ble Member propose to do with his cut motion?

Janab SYED ABDUR RAHMAN.—In view of the reply given by the Hon'ble Minister I withdraw it with the leave of the House.

The cut motion was, by leave of the House, withdrawn.

Desirability of effecting improvements in the Efficiency Audit and Anti-Corruption Department.

Sri S. RANGA RAO (Chitaldrug District—General).—I beg to move:

"That the demand under the head "25. General Administration (Except the sub-major heads B.C and F.)" for Rs. 25,43,000 be reduced by Rs. 100 (with a view to discuss the desirability of effecting improvements in the Efficiency Audit and Anti-corruption Department)."

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಯರು.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲೂ ದಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದೂ ಮತ್ತು ಲಂಚ ರುಷವತ್ತುಗಳನ್ನು ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡುವುದೂ ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕ ಇಲಾಖಾಧಿಕಾರಿಗಳ ದಕ್ಷತೆ ಹೆಚ್ಚಿಸತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತೂ ಲಂಚಾರುಷುವತ್ತುಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತಂದಿರಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಯಾವುದೋ ಬೇರೊಂದು ಇಲಾಖೆಯವರು, ಅಂದರೆ ಆ ಇಲಾಖೆಯ ಗುಟ್ಟುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯದೇ ಇರತಕ್ಕ ಒಂದು ಇಲಾಖೆಯವರು, ಸಂಸ್ಥಾನಾದ್ಯಂತವೂ ಇರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ದಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಲಂಚರುಷವತ್ತುಗಳನ್ನು ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತೂ ಹಾಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈಗ ಎಫಿಷಿಯನ್ಸಿ ಆಡಿಟ್ ಬಾಬನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಯಾವ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲೇ ಆಗಲೀ ದಕ್ಷತೆ ಹೆಚ್ಚಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಆ ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗೆ ಇದರ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಆ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಪ್ರಬಲರಾಗಿದ್ದರೆ ಕೈಕೆಳಗಿನ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ನೌಕರರುಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗದೆ ಬೇರೊಂದು ಇಲಾಖೆಯವರು, ಮತ್ತೊಂದು ಇಲಾಖೆಯ ದಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟದ ವಿಷಯ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ಒಬ್ಬ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಆಫೀಸರೇನೋ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೇನು! ಇದರಿಂದ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದುದರಿಂದ ಆಯಾಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅನುಭವ ಪಡೆದು, ಅಂಥಾ ಇಲಾಖೆಯ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶ್ರಮವುಳ್ಳವರ ಮತ್ತು ಅಂಥಾ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿರುವಂಥ ಜನರುಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪಡೆದು, ತನ್ಮೂಲಕ ಈ ದಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಲಂಚ ರುಷವತ್ತುಗಳು ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲೂ.........

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಸೂಚನೆ effecting improvement in the efficiency.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಯರು.—I am suggesting the means of improving it.

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲೂ.................

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಯಾವ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು improve ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ? ಇದು ಇತರೆ ಯಾವ

ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಖೋತಾ ಸೂಚನೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಆಂಟೀಕರಪ್ಷನ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಮಾತ್ರ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಯರು.—ಈ ಆಂಟೀಕರಪ್ಷನ್ ಇಲಾಖೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಕೆಲಸ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಲಂಚರುಷವತ್ತುಗಳು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ನಿಲ್ಲಿಸತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಲಾಗಿದೆಯೆಂಬುದು ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಿಷಯ. ಆದರೆ ಈ ಲಂಚ ರುಷವತ್ತುಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಮಾತ್ರ ನಂಬಲಾರೆ. ಇದು ಅನೇಕ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲೆ ಕೆಲವು ಪತ್ತೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಲಂಚ ಕೊಡತಕ್ಕವರೂ ಮತ್ತು ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವರೂ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದಾಗಿ ಆ ವಿಚಾರವೇ ಹೊರಗೆ ಬರಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಂಥಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯಲು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ತಿರುಗಿ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಲಂಚ ರುಷವತ್ತು ಇರುತ್ತೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ಅಥವಾ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನಂತರ ಆಂಟೀಕರಪ್ಷನ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಿ, ಅವರ ಮೂಲಕ ತನಿಖೆ ನಡೆಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಉತ್ತಮವಾಗಬಹುದೆಂದು ನನ್ನ ಸಲಹೆ. ಅಥವಾ ಹೀಗೆ ಮಾಡಲು ಅನಾನುಕೂಲವೆಂದು ತಾವು ಭಾವಿಸುವುದಾದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರುಗಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರು ಆಗಿಂದಾಗ್ಯೆ ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸರಹದ್ದುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಣೆಮಾಡುವಾಗ ತಮ್ಮ ನಿಗಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವಂಥ ಕೇಸುಗಳ ಬಗ್ಯೆ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಕೆಲವು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ವಿಚಾರಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಆಂಟಿಕರಪ್ಷನ್ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುವಂತೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬಹುದು. ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಇಲಾಖೆ ಬರಿ ಸಲಹೆ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಿರುತ್ತೆ. ಅನೇಕ ಸಂಧರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಬೀಳಬಹುದಾದಂಥ ಲಂಚರುಷವತ್ತುಗಳು ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಈ ಬಗ್ಯೆ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ಕೈಗೊಂಡಂತೆ ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೆಲವು individual casesನಲ್ಲಿ ತಾವು ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥಾ ಲಂಚ ರುಷವತ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರ ಬಗ್ಯೆ ಯಾರಾದರೂ influencial persons ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಲು ಬಂದರೆ ಆಗ ಸಹ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಕೈಬಿಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಅಂಥಾ ಯಾವ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳಿಗೂ ಸರ್ಕಾರ ಕಿವಿಗೊಡಬಾರದು. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ತಾವು ಒಂದು ಮಾಡಬಹುದು. ಕೆಲಕೆಲವು ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಬಗ್ಯೆ ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ತಪ್ಪುಗಳು ನಡೆದಿದ್ದಂಥಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಥವರಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಬಹುದೆಂಬ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಈ ಇಲಾಖೆಗೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿತಗಳು ನಡೆದಿದ್ದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತೀರ್ಮಾನದ ಬಗ್ಯೆ ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲ. ಮತ್ತೂ ಈ ಆಂಟಿಕರಪ್ಷನ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಬಹುದಾದಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಕಂಡು ಬಂದರೆ ಅಂಥಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಪೀಲ್ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೀಗೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದರೆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅವರಮೇಲಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ಲಂಚ ಕೊಡತಕ್ಕವನ ಮತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವನ ಬಗ್ಗೆ, ಯಾರು ಲಂಚಾ ಕೊಟ್ಟನೆಂದು ತಾನಾಗಿಯೆ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೋ ಅಂಥವನಿಗೆ ಒಂದು ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನು ಈಗ ಕಾನೂನುಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ದೊರೆಕಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರುವಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ತಾವಾಗಿಯೇ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಲಂಚಾ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು evidence ಕೊಟ್ಟು ಆ ಬಗ್ಯೆ ಸಾಕಷ್ಟು facts and figures ಕೊಟ್ಟು ರುಜುವಾತು ಮಾಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಬರತಕ್ಕ ಬಗ್ಯೆ ಹೀಗೆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿನಾಯಿತಿ ಇರಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಈ ಬಗ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಧೈರ್ಯಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಾನಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಯಾರೇ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮುಖಂಡರು ಬಂದು ಇಂಥಹ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದಾದ ಶಿಫಾರ್ಸುಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಖಂಡಿತ ಮನಸ್ಸು ಕೊಡಬಾರದು. ಹೀಗೆ ತಾವು ಶಿಫಾರಸುಗಳಿಗೆ ಕಿವಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆಗ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಹೆದರಿಕೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಆ ಒಬ್ಬ ಆಂಟಿಕರಪ್ಷನ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಯೆ ಮೂರು ಜನರಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಕಮಿಷನ್ನನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಈ ಬಗ್ಯೆ ರಿಟೈರ್ಡ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಲಂಚರುಷವತ್ತುಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿಶ್ರಮವಿರತಕ್ಕವರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಲಂಚರುಷವತ್ತುಗಳೆಂಬುದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಲಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಹೋದರೂ ಇವುಗಳ ಹಾವಳಿಯನ್ನು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ತಗ್ಗಿಸಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕಾರು ದಿವಸಗಳಿಂದ ದಕ್ಷತೆ ಕಮ್ಮಿಯಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದೂ, ಆದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದಾಗಿಯೂ ಎಲ್ಲರೂ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಬೇಕಾದ ದಕ್ಷತೆ ಕಮ್ಮಿಯಾಗುತ್ತ, ಕಡಿಮೆಯಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಲಂಚರುಷವತ್ತುಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಬಗ್ಯೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡಲೇ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಇಲಾಖೆಗಳ ಬಗ್ಯೆ ಅಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ರೋಡ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಂಟಿಕರಪ್ಷನ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Cut motion moved:

"That the demand be reduced by Rs. 100"

*ರಾಜಮಂತ್ರಪ್ರವೀಣ ಎಚ್. ಬಿ. ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರು (ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆ).—ಈ ಖೋತಾ ಸೂಚನೆಯು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಾಗಿದೆ. ಈ ಸೂಚನೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು 'With a view to discuss the desirability of effecting improvement in the Efficiency Audit and Anti-corruption Department' ಎಂದು. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರವರು ಈ ಸೂಚನೆಯ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಿನವರೆಗೂ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆಯೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ, ಒಂದು ಲಿಮಿಟೇಷನ್ ಎಷ್ಟರವರಿವಿಗೆ ಇದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದು ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಷಯವೇ ಆಯಿತು. ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಈ Efficiency Audit & Anti-Corruption Department ಎಂಬುದೊಂದೇನೋ ಇದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೆಲಕೆಲವು ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಇಲಾಖೆಯವರು ಹಿಡಿದು ಅಲ್ಲಲ್ಲೆ ಕೆಲವು ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ಕೆಲವು ಶಿಕ್ಷೆಗಳಾಯಿತು ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲೆ ಕೆಲವು ಜನರು ಓದುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನನಗೆ ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ನನಗೇಕೋ ಈ ಇಲಾಖೆ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟು ಆಸೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಈಗ ಒಬ್ಬ ಆಫೀಸರಿದ್ದರೂ ಅವರು ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಯಾವರೀತಿ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಂಟಿ ಕರಪ್ಷನ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕೇಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲನೇಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಪೋಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಬೇಕು. ಯಾವ ಆಪಾದನೆಯನ್ನು ತನಿಖೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ಪೋಲೀಸ್ ಸಹಾಯ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಸಹಾಯ ಕೋರಿದಾಗ ಇತರ ಇಲಾಖೆಯವರು ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಲು ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಷ್ಟ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗಿರುವ ಹಾಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಏನು ಅಧಿಕಾರ ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಸಾಲದು. ನಾನು ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಆಗಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಫೈಲು ಬೇಕೆಂದರೆ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಶಕ್ತಿಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೇಳಿದಾಗ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೊಡಬಹುದು, ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಿಡಬಹುದು. ಸಿವಿಲ್ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಸಮನ್ ಕಳಿಸಿ ಕರೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿರುವಂತೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಧಿಕಾರ ಲಂಚಶಾಖೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಒಂದುವೇಳೆ ಸಮನ್ಸ್ ಕಳಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಬರದಿದ್ದರೆ ಕ್ರಮ ಜರುಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಮನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾದರೂ ಅಧಿಕಾರಬೇಕು. ಬಹುಶಃ ಈಗ ಈ ಲಂಚದ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಅವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿ. ಐ. ಡಿ. ಗಳ ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ತಕ್ಕಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರವಿರಬೇಕು. ಒಂದು ಮೂಕ ಅರ್ಜಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಬರುವವರೆಗೂ ಕಾಯುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ತಾವಾಗಿಯೇ ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗಿ ತನಿಖೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅರ್ಜಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಮುಂದುವರೆಯುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅವರೇ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಈ ಇಲಾಖೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಮೇಲೆ ಲಂಚ ರುಷುವತ್ತು ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಸಾಲದು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಸಾಲದಿರುವುದು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಇಲಾಖೆ ಮಾಡಿ ಎಷ್ಟೋ ಲಂಚ ರುಷುವತ್ತು ಕಡಮೆಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಿದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಖೋತಾ ಸೂಚನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು, ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಜಬರದಸ್ತು ಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆ ಕೊಟ್ಟು ಸರಿಯಾದ ಭಯ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

*Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Chitaldrug District—General).—Mr. Speaker Sir, I wish to strongly support the cut motion. The Hon'ble Member Sri Gundappa Gowda has rightly observed that the powers of the Director of the Anti-Corruption Department are limited and under the powers vested in him the Director is unable to do anything. Not only that, the Department has not got sufficient staff to enquire into all the cases that come before them. One officer to tour the whole State with a few officers at his disposal—is it possible to cover the entire State? It is well-known that corruption is rampant as much in the public as in the officers themselves. One of my friends Sri H. K. Veeranna Gowda querried: "when a man gives bribe, why should he be protected?' I say, he is forced to give bribes. If the Government had only enforced a time-limit for any work and said that the work should be done in a proper manner within that time, much of the corruption could have been avoided. But things being what they are, people will be forced under certain circumstances willingly or unwillingly to offer bribes to get their work done in time. Do you mean to say that people will give bribes with any sense of pleasure? Certainly not. They offer it inevitably and with a grievous heart. If you say that simply people pay it and it is accepted by officials, then why should there by any Department? Let us tell the people that we cannot do anything. Why should there be this show? The Director has no powers to do things either. He cannot force witnesses to appear before him and give evidence because judicial powers are not vested in him. It is not a court either. And I would suggest that in every district headquarters, not only district

head-quarters, if necessary even in taluk headquarters, there should be sufficient staff belonging to this department to collect information and make reports. Otherwise, how can he know? He comes to know only when he receives a report from somebody. He has to move to that place and we know that even in ordinary criminal cases it takes six months for an enquiry. When this is the case, with limited powers what can he do? So we must invest him with more powers. We must enlarge the staff, we must spend more money and see that better morale is set about in the minds of officials. The officers must feel that there is one above them and that their activities are being watched. Then only it would have some effect.

Sri S. RANGA RAO.—Should he enquire against officers of equal grade?

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Yes, when he is invested with powers. When he is a Magistrate, even the High Court Judge may be enquired into and punished by him. When he is invested with magesterial powers, he will certainly punish anybody without favour or fear. It depends upon the powers given and not on the pay. Even if a man gets Rs. 1,000 pay, a magistrate on Rs. 250 can punish him.

Sri S. RANGA RAO.– So, such wide powers must be given?

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—If he has powers, he can punish. If he is given sufficient staff, he can discharge his responsibilities properly. At present he has only to make reports. He is only a reporting officer. There is a Minister in charge of the portfolio no doubt, but all his reports will come and lie with him for years. So, how will that work? There should be weekly reports to show that punishments are being given to officers and that abuse of power and position will not be tolerated by the Government any longer. Unless there is a better morale inculcated in the officials, it is impossible to eradicate the evil of corruption. We should make a serious and determined effort to put an end to it if at all we are serious about it. Let it cost anything. There is no use tinkering with the problem. I must confess I have a feeling that we are only tinkering with the problem at present. I therefore suggest that the Government should consider these things in a detailed manner and improve the department so that their services may be of better value to the State. It would be a step to eradicate this low morale which has set about in the people. The Efficiency Audit Department and the Anti-corruption Department have been merged. I do not know whether he has ever been given any power to inculcate efficiency in the officers and whether there is even one single case. If it only means removing corruption, in my opinion, merely removing corruption is not improving efficiency. To improve efficiency there should be a better method than merely setting about appointing an anti-corruption officer. Therefore, I suggest that there should be a thorough examination of this question as to how the efficiency should be improved in the official staff in each department; all these, the concerned Minister should consider, especially the present Minister who presumes to be very enthusiastic about this affair should consider and see that corruption is put down.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡರು (ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆ) — ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ರಂಗರಾಯರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಹೇಳಿದ ಒಂದು ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು ನನ್ನ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ತಪ್ಪಭಿಪ್ರಾಯ ಉಂಟುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಲಂಚ ಕೊಡುವುದು, ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದರಷ್ಟೇ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಯತ್ನವಿಲ್ಲದೇ ಲಂಚ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಲಂಚ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಎರಡುತರಹ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನ್ಯಾಯವಾದ ಕೆಲಸ ಬೇಗ ಆಗಿ, ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ನಿಧಾನವಾಗದಿರಲಿ ಎಂದು ಕೊಡುವುದು ಒಂದುರೀತಿ. ಲಂಚ ಸಿಕ್ಕಲಿ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕೆಲವು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ನೌಕರರು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಲಂಚ ಕೊಡುವವರು ಇದ್ದರೆ ಅದರ ವಿಚಾರ ಬೇರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವರು ಆಗಬಾರದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಎಂದರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಲಾಭ ಬಂದರೆ 500 ರೂಪಾಯಿ ಲಂಚ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಖಂಡಿತ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದು ಧರ್ಮವಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಲಂಚ ಕೊಟ್ಟರು ಎನ್ನುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಅದು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಕೇಸಿನಲ್ಲೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗುತ್ತದೆ.

*__The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.__—While I whole heartedly welcome the idea behind the cut motion, *viz.*, that there should be an attempt to improve the working of the Efficiency Audit and Anti-Corruption Department, if this debate has given anywhere an impression that corruption is on the increase. I think I must lodge a very emphatic protest. The virtue of this Department is this, that it has brought to light many cases which used to go undetected before. If that thing has created an impression, well let that go as a compliment to the working of the Department and not to suggest that there has been an increase of corruption in the State. I am sorry, because of the unfortunate practice that has now come into vogue of giving cut motions only a short time before and the office hours being a little changed, I have not been able to collect all the figures, but I am prepared to give the figures before the session closes and then it will be an eye-opener to the Hon'ble Members how well this Department has been working and how many more cases they have handled.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—I did not say that it is not working properly, but I said that it must be improved.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—That is why I welcomed that thought. There are now two things which have been referred to: one with regard to entrusting this Department more powers; the other thing is to increase the staff and so on of the Department. I am prepared to consider both these cases. On the latter, *viz.*, that the staff is inadequate, I think I am inclined to agree. It is just the idea that has been hammered in here, that we should not increase establishments, and a natural desire on my part not to encourage the augmentation of hands in various departments, that has been responsible for keeping this in a somewhat truncated form. But I must say that it has not materially come in the way of going on with the even progress of the normal work. I quite realise that a slight augmentation of staff would probably speed up matters and I am prepared to consider the very valuable suggestions made by the mover and other supporters in that regard.

As regards the other question, *viz.*, entrusting the Department with more powers, I am also prepared to consider and have it that matter examined, but I must tell the House that the Department itself has not been complaining very much about want of powers.

Sri H. B. GUNDAPPA GOWDA.—What? They have not complained?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—Please do not take that as a final word· But the volume of demand has not been so great as I could gather; otherwise, it would have come to my notice.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು.—ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಚಾರ. ಯಾರಮೇಲಾದರೂ ಆಪಾದನೆ ಬಂದರೆ ಅವರನ್ನು ಸಸ್‌ಪೆಂಡ್‌ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ ಅಥವಾ ವರ್ಗಮಾಡಿ ತನಿಖೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲೀ ಆಯಾಯಾ ಇಲಾಖೆಯವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಲಂಚನಿರೋಧ ಆಫೀಸರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆಯೇ ?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—That is a perfectly good question. But I must say, as soon as the Anti-Corruption Officer gets to know that suspension is required or a transfer is required, he makes a report to Government and in 99 out of 100 cases the recommendation of the officer is carried out by the Government.

Sri H. B. GUNDAPPA GOWDA.—I am afraid it is not so in many instances.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರಂಗರಾಮಯ್ಯನವರು.—ಅನೇಕಸಲ ಅಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ತನಿಖೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ರಜವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ, ಅವರು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—I am afraid I cannot accept the statement because I know for a fact that whenever a recommendation comes from the officer, it is automatically accepted so far as the question of suspension or transfer is concerned. The Nelamangala officer has already been transferred from the place.

The other question is this, namely the powers to be enlarged so as to vest him with the usual powers of Police officers or magisterial powers· Let me say this, that as regards the taking hold of documents, books, registers and so on, they are practically all the cases, they

refer to the departmental registers and departmental books so that if it is a question of either inspection of those books or seizure of those books or examining any of the servants of the Government in the various Departments, there is no difficulty whatever because we have issued the strictest injunction that facilities must be given to the officer to carry on his investigation. The only point is, so far as non-Government servants or non-officials are concerned, we should summon them and examine them. That is a matter on which I should like to take a little time and examine before saying off-hand whether that kind of magisterial power should also be given to this officer.

Then, as regards the idea that his report is only recommendatory, I think it ought to be recommendatory. The very idea of security and the safety of the services now should not be made to depend on merely the Anti-Corruption Officer's final disposal, but this much I can assure the Hon'ble Members that normally all his recommendations are accepted. I do not know whether any recommendation of his has been turned down by the Government. If at all, they may be few and far between. I think this debate if it was intended to serve the purpose of bringing to the notice of the Government the need for augmenting the staff and improve the working, of the Department has really served a good purpose and I hope it leaves no impression behind that corruption has been on the increase.

Sri M. N. JOIS (Mysore District—General).—Is this officer in charge of the work audit and not auditing of accounts?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—He is in charge of efficiency audit. His powers are as wide as they ought to be.

Sri M. N. JOIS.—What I mean is this. When a resolution on this matter came up before the Representative Assembly the Government agreed to appoint an Anti-Corruption and Efficiency Audit Officer. The idea of the House was that he should be in charge of work audit and he should measure the efficiency of work in the various services. What I am finding is that he looks to only anti-corruption and bribery. We are reading these things only. But about efficiency audit work as it is technically called, we have not heard anything whether this department has been entrusted with that work or not. I would like to know that.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—I think that under Efficiency Audit, the whole thing is merged. It comprehends all audit work and the other question relating to their efficiency, etc.

Sri M. N. JOIS.—Is there any report of the Government about the work audit he has done?

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—I will be able to furnish all the necessary figures if the Hon'ble Member lets me know what exactly he wants.

Sri S RANGA RAO.—In view of the assurance given by the Hon'ble Minister, I withdraw the cut motion with the leave of the House.

The cut motion was, by leave of the House withdrawn.

Mr. SPEAKER.—Cut motion No. 133. Sri A. G. Ramachandra Rao.

Safeguarding the interests of the Mysore Troops transferred to the Indian Army.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Hassan District—General).—Sir, I beg to move:

> "That the demand under the head '25 General Administration' for Rs. 25,43,000 be reduced by Rs. 100 to raise a debate on the failure of the Ministry to safeguard the interests of the Mysore Troops transferred to the Indian Army)."

Sir, I deplore that matters pertaining to the army should have been published and discussed on the floor of the House. I may at once say that on this subject I have been in communication both with the Government of India and with the Government of Mysore and though several of my friends pressed me to take the aid of the Press, I have refrained from that course. But pronouncements of important functionaries in the State department with regard to the existing state of affairs in the army has constrained me to bring this cut motion on the floor of

(SRI A. G. RAMACHANDRA RAO.)

the House. However, I would like to be very brief and stick to the main principles in this affair, both because the time is short and also because I do not want to go into controversial matters in this affair.

Mysore Troops from the date of inception with the establishment of the present Royal Family in 1779 have had a splendid career. They have given loyal service abroad and also inside Mysore. With the integration of Mysore with all-India and the establishment of free Government under the Union, the Government of Mysore had to choose either to disband the army or transfer to the Government of India. They chose the latter course because the Government of Mysore did not want to do away with the splendid services of Mysore Army. They also wished that Army career to young men must not be denied. Therefore, while transferring the Army to the Indian Army, provision was made for its maintenance by transferring corresponding resources for the expenditure of the Mysore Army amounting to Rs. 78 lakhs. Therefore both for discharging the responsibility of manitaining the Mysore troops in the Indian Army as well as for its continuance therein the Government of Mysore had amply provided and the Government hoped that the Mysore Army would bring laurels in its career. This happened one year ago. They were given a splendid send-off by His Highness the Rajpramukh and the Hon'ble Chief Minister, and not even one year elapsed and the problem is before the House. That is what ought to be regretted. The spirit of the financial integration and the integration of the Army was that permanent Mysore Troops must be continued there. I may also bring it to the notice of the Government that the retrenchment in the Indian Army does not touch the permanent part of the Indian Army. It is only the emergency commissions and emergency units of the Indian Army that are being retrenched or demobilised while the troops recruited on a permanent basis in Mysore for which Mysore has made ample provision in the financial integration, are fundamentally affected. This aspect of the question demands serious consideration.

Before proceeding further, I wish to give a few facts because they will show the magnitude of the problem. The Mysore Army when it was transferred to the Indian Army was near about 3,500 including officers, junior officers as well as other ranks. And within one year, on the ground of demobilisation, this permanent Army is being disbanded. Out of 3,492 members of the Army only 1,240 have been retained, *i.e.* about thirty to thiry-five per cent. Only 19 are partially employed for one year, three year or five years, and the rest *viz.*, 2,233 are to be demobilised. May I bring to the notice of the Government that this was not anticipated or expected? The treatment given to the Mysore Army by the Indian authorities is neither fair nor proper. Assuming that there was urgent necessity for demobilisation, what should be done? They should be given pensions; they should be given compensation for loss of career and they should be found alternative employment. I must congratulate the Government of Mysore that the terms of their recommendation are fairly good and are generally acceptable to the Mysore Army. But most of those recommendations seem to have been turned down by the Government of India. In the matter of pensions the limit of service is high and in the matter of compensation they do not speak about it at all; in the matter of rehabilitation, though demobilisation commenced some months ago, though the usual method is to first provide for their rehabilitation and then to demobilise them, the Government of India have first demobilised them and now they are still thinking of rehabilitating or finding other employment. This state of affairs is not found in any part of the world. Army matters are generally settled at very high levels to the full satisfaction of the Army because dangers of discontent in the Army are well known. Remember the case of Rajasthan where

because of demobilisation all those elements which were once well-equipped and trained in destructive activities, have turned their attention to nefarious activities now. It is because Mysore wants to avoid such a catastrophe that this point is being urged on the Government. In short I would impress upon the Government that the Army which is going to be demobilised should not be demobilised because they were entertained on a permanent basis; they should be treated as part of the Indian Army and retained therein. They should not be dispensed with on the plea of screening which was not contemplated.

Next, regarding the compensation on which the Government of India is silent their eyes should be opened. You first ask the army men to go and give their lives and then you cut short their service and ask them to go home? That is not fair.

Lastly, till they are properly rehabilitated their full salaries must be given and they must be continued in service. These aspects will have to be considered. There is a committee consisting of officers. It is the habit of the army just to obey the suggestion from the superior officers. They do not want to discuss because the discussing part of it is alien to them. So, I strongly urge that in this Committee there must be some representatives of this Legislative Assembly so that independent views are brought to bear on these issues. Some independent members ought to be there to see that justice is done to the Mysore Army and also to retrieve the position which the Mysore troops are unnecessarily faced to face.

Mr. SPEAKER.—Cut motion moved:

"That the demand be reduced by Rs. 100."

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಗೋವಿಂದರೆಡ್ಡಿಯವರು (ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮೈಸೂರು ದಳಗಳ ಯೋಧರುಗಳು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ವಿಲೀನೀಕರಣವಾದ ಮೇಲೆ, ಅವರ ಹಿತಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಖೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನಾನು ಒತ್ತಿ ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಉಂಟಾಗಿರತಕ್ಕ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಒಂದು ಕೀರ್ತಿ ಗಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಕೇವಲ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೇ ಅಲ್ಲ. ಅದು ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಲೀನೀಕರಣವಾದದ್ದು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ಎಕ್ಸಿಕ್ಯುಟಿವ್ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನ ದಳಗಳನ್ನು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದು, ಈ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಆದಂಥ ಒಂದು ಒಪ್ಪಂದದ ಮೇಲೆ. ಹಾಗೆ ಒಪ್ಪಂದವಾಗತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಲವಾದ ಷರತ್ತನ್ನು ಹಾಕಲಾಗಿರುತ್ತೆ. ಆ ಷರತ್ತಿನ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳೇನೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದಳಗಳ ಸೈನ್ಯವನ್ನೂ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ, ಹಾಗೆ ಇವರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಇವರುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತ್ತೋ ಅದೇ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ವಿಲೀನೀಕರಣವಾದ ಮೇಲೂ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ, ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಇಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭಡತಿ ವಗೈರೆ, ಪ್ರಮೋಷನ್‌ಗಳನ್ನೂ, ಸಂಬಳಸಾರಿಗೆ ಮತ್ತು ನಿವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿದನಂತರ ಪೆನ್ಷನ್ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಷರತ್ತನ್ನೂ ಆಗ ಹಾಕಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಷರತ್ತನ್ನು ಅಂದು ಹಾಕಿರತಕ್ಕದ್ದು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರ ಜಾಣ್ಮೆಯೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

Mr. SPEAKER.—The cut motion is to discuss the failure of this Ministry.

Sri M. GOVINDA REDDY.—The need to safeguard the interest of these forces. I do not mean to say that there is no duty attaching to this Government, Sir. ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆ ಈ ದಳಗಳನ್ನು ವಿಲೀನೀಕರಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಈ ದಿವಸ ಆ ದಳಗಳನ್ನು ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಾನಾಗಲೇ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ವಿಲೀನೀಕರಣವಾಗಿದ್ದಂಥ ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನು ಇಂದು ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರು, ಈ ಸೈನ್ಯ ದಳಗಳು ಅವರ ಸೈನ್ಯ ದಳಗಳಷ್ಟು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಒಂದು ದೋಷಾರೋಪಣೆ ಮಾಡಿ ಆ ಕಾರಣದ ಮೇಲೆ ವಜಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಿತವ್ಯಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಲಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಒಂದುವೇಳೆ ಒಪ್ಪಿದ್ದರೂ ಒಪ್ಪಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಈ ದಿವಸ ಇವರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಮಸಿಹಚ್ಚಿ, ನೀವು ಯೋಗ್ಯರಲ್ಲ, ಆದಕಾರಣ ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹುಕ್ಕುಂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥಾ ಅಪಮಾನವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಈ ಅಪಮಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಂರಕ್ಷಣೆ ನೀಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಹಾಗೆ ವಿಸರ್ಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ದಳಗಳಾದರೋ ಕಳೆದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮಲಯಾ, ಸಿಂಗಪುರ, ಬರ್ಮ, ಇತ್ಯಾದಿ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ಹೋರಾಡಿ, ಶತೃಗಳ ಕೈಗೆ ಸೆರೆಸಿಕ್ಕಿ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೀಡಾಗಿ ದೇಶ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಶ್ರಮಸಿರತಕ್ಕವರಾಗಿದ್ದಾರೆ; ಈ ಪೈಕಿ ಅನೇಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು 10-12 ವರ್ಷ ಸರ್ವಿಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬರು 2 ವರ್ಷಗಳ ಸರ್ವೀಸ್ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕಮ್ಯಾಂಡರುಗಳ ಕೈಕೆಳಗೆ

(SRI M. GOVINDA REDDY).

ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಅವರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಭಾರತದ ದಂಡನಾಯಕರಿಂದ ಸಹ ಬಹಳ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಇಷ್ಟು ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದ ಸೈನ್ಯ ದಳಗಳನ್ನು ಈ ದಿವಸ ಅವರಲ್ಲಿ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಎಫಿಷಿಯನ್ಸಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವರ ಮುಖಕ್ಕೆ ಮಸಿಬಳಿದು ಕಳುಹಿಸಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಮುಖಕ್ಕೂ ಮಸಿಬಳಿದ ಹಾಗಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಮತ್ತು ಇವರ ಮಾನಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇದನ್ನು ಮೊದಲು ಸರಿಪಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು ತಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಪಾಲಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸತಕ್ಕ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಂಥ ದಳಗಳ ಪೈಕಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ರಿಯಾಯಿತಿಗಳು ಇಂಡಿಯನ್ ಸೈನ್ಯದ ದಳಗಳ ಯೋಧರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಮನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮೈಸೂರಿನ ಯೋಧರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ತಕ್ಕದ್ದೆಲ್ಲಾ ಕೇವಲ ಕಮ್ಮಿ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು. ಅಂದರೆ ಮೊದಲು ವಿಲೀನೀಕರಣವಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಷರತ್ತನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದು, ಆಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದರೋ ಅದರಂತೆ ಈ ದಿವಸ ಅವರು ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇವರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಂಬಳ, ಅಲೋಯನ್ಸು ಮತ್ತು ಪೆನ್ಷನ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ಇಂದು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಇವರನ್ನು ರೀಹೆಬಿಲಿಟೇಟ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಿಯೋ, ಯಾವಾಗಲೋ, ಈಗ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಜನರನ್ನು ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುವುದೊಂದೇ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ, ಧರ್ಮವಾಗಿ ಸಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ತಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಇದರ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗದೆ ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri K. PUTTASWAMY (Mysore District—General).—Sir, I move for closure.

Janab MOHAMED HANIEF (Bangalore—Muslim).—This is a very important question. Many of us want to speak on the cut motion, Sir.

Sri H. SIDDAVEERAPPA (Chitaldrug District—General).—This question has already been discussed several times. Even at the time of the general discussion on the budget, this has been discussed.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು (ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ).—ಈ ಖೋತಾ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಳೆದ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೇ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಅವಸರದ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿ ಸಹ ಬಂದಿದ್ದಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೊಬ್ಬರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ಏನೇನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಗೃಹ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇವರೇನೂ ಮಾಡಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಆ ನಿರಪರಾಧಿಗಳು ಬೀದಿ ಭಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಊರು ಸುಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳು ಪಿಟೀಲನ್ನು ಬಾರಿಸಿಕೊಂಡುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ವಿ. ಪಿ. ಮೆನನ್‌ರವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆಂದೂ, ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾರದೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ವಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ವಿಲೀನೀಕರಣವಾಗಿದ್ದ ಸೈನ್ಯ ದಳಗಳ ಪೈಕಿ ಶೇಕಡ 95 ರಷ್ಟನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಇವರ ಗತಿ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಈಗಾಗಲೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋವಿಂದ ರೆಡ್ಡಿ ಯವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಸೈನ್ಯ ದಳಗಳು ಇಂಡಿಯಾದ ಇತರ ಯಾವ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ತಿಳಿದಿರಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇತರೇ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಸೈನ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಈ ವಿಲೀನೀಕರಣವಾಗುವ ಮುನ್ನ ಈ ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿದು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಸೈನ್ಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸೈನ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗಲ್ಲ. ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಇಪ್ಪತ್ತುಸಾವಿರ ಸೈನ್ಯವಿದ್ದಂಥಾ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಮೂವತ್ತುಸಾವಿರದ ತನಕ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಆ ರಜಾಕಾರರ ಹಾವಳಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಹಂಗಾಮಿ ಸೈನ್ಯ ದಳಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಇತರೇ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಸೈನ್ಯದಂತೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನ ಸೈನ್ಯ ದಳಗಳನ್ನು ವಿಸರ್ಜನೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಂಥ ಅವಕಾಶ ಸಹ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ,

ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇವರು ಹೈದರಾಬಾದು, ಕಾಶ್ಮೀರ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಹೆಸರು ಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಯಾವ ಷರತ್ತಿನಮೇಲೆ ಇಂಡಿಯಾಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇಂಡಿಯಾಸರ್ಕಾರದವರು ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಂಬಳ ಮತ್ತು ಗ್ರೇಡನ್ನು ನಮ್ಮವರಿಗೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂಬ ಭರವಸೆಯಿದ್ದದ್ದು ನೀರುಪಾಲಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿರುವುದೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಇದು ಬಹಳ ವಿಷಾದಕರವಾದ ಅಂಶ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಖೋತಾ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತೇನೆ.

*ರಾಜಮಂತ್ರಪ್ರವೀಣ ಎಚ್. ಬಿ. ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರು (ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆ).—ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಹಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟಂತಾಯಿತು, ತಕ್ಷಣ ಅವರು ಸೈನಿಕರ ಅರ್ಹತೆ ನೋಡಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರು. ಆದರೆ ಆ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಹಣ ಯಾರಿಗೆ ಸೇರಬೇಕು? ಕಡಮೆಮಾಡಿದ ಸೈನ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಹಣವನ್ನು ನೀವು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೀರಾ?

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪನವರು.—ಕೇಳಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಬಿ. ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರು.—ಆ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ? ಅದೊಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರ. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಷ್ಟು ರಿಯಾಯಿತಿ ತೋರಿಸುವರೆಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಆದರೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿ ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ?

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪನವರು.—ಬಡ್ಜೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಆ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಬಿ. ಗುಂಡಪ್ಪಗೌಡರು.—ಅದು ನಮಗೆ ಸಾಲದು. ನಮಗೆ ಸರಿಯಾದ ಫಲ ದೊರಕಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತ್ರಾಣ ಸಾಲದು. ನಾಳೆ ಚುನಾವಣೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಸರ್ಕಾರ ಬರಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಈಗ ಸರಿಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಬರುವ ಸಣ್ಣ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಕಷ್ಟ. ನಮಗೂ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಆಗಿರುವ ಒಪ್ಪಂದವೇನು? ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಆಶ್ವಾಸನಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಈ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆಯೆಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಾ, ಒಪ್ಪಂದದಂತೆ ನಡೆಯಲು ಒತ್ತಾಯ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಸೈನಿಕರನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಹುಷಾರಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ನಿಮ್ಮ ಒಪ್ಪಂದದ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಸಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೆಲಸದಿಂದ ವಜಾಮಾಡುವಾಗ ಹೇಳಿದಿರಾ? ಹಾಗೆ ತೆಗೆಯುವುದನ್ನು ತಡೆಮಾಡಲು ಏನು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ? ನೀವು ಆಳುವವರಿಗೆ ಕಣ್ಣೊರಿಸುವ ನೀತಿಯನ್ನನುಸರಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ವಿರಸ ಬಂದು ಯಾರಾದರೂ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋದರೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ?

This is very important. There is a good case for the Mysore Government, I can definitely say knowing something of law. On that ground alone the Government of India must muster out concessions towards these disbanded officers and also see that not only these people are properly dealt with but adequate relief be given to them.

ಎಷ್ಟೇ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಒಪ್ಪಂದವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ನೀವು ಹೀಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂತುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ನಾಳೆ ನಿಮ್ಮನ್ನೂ, ಕೇಂದ್ರದವರನ್ನೂ ಪಾರ್ಟಿಮಾಡಿ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೇಸು ಹಾಕಿದರೆ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ನಾವು ಕೇಂದ್ರದವರಿಗೆ ಅಧೀನರೆಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಒಪ್ಪಂದದ ರೀತ್ಯ ಒತ್ತಾಯಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಬಹಳ ಅನರ್ಥವಾಗಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಲೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು (ಒಳಾಡಳಿತ ಸಚಿವರು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಖೋತಾ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಏನು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಹಿಂದೆ ಒಂದೆರಡು ಸಾರಿ ಇದೇ ವಿಚಾರ ಬಂದಾಗ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡುವಾಗ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇಂಡಿಯಾದೇಶದ ರಾಜ್ಯಾಂಗರಚನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲವೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿರುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ವಿಲೀನೀಕರಣವಾದಾಗ ನಾವು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ವಿವರವಾಗಿ ಸಭೆಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಸಮ್ಮೇಳನವಾದಾಗ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸೈನ್ಯದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಸೈನಿಕರು ವಿಶೇಷವಾದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಸೇವೆ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹತ್ತಾರು ಸಾರಿ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಕಾಗದದ ಮೂಲಕ ಈ ದಿವಸ ಕೂಡ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಒಪ್ಪಂದದ ಪ್ರಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಇಂಡಿಯಾದ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲೇ ಜಾಗ ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಸಮಾನಾದ ಬೇರೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ 24ನೆಯ ತಾರೀಖು ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತು ಕತೆಗಳು ನಡೆದುವು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅಡ್ವೈಸರು ಬಂದಿದ್ದು ಸೈನ್ಯದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರುವವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಸರಿಯಾದ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಯಾರು ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಇದೇ ರೀತಿ ಮಸ್ಟರಿಂಗ್ ಔಟ್ ಕನ್ಸೆಷನ್ ಇರುವ ಕಡೆ ಅದರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಲಿಬರಲೈಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಅವರೂ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ; ಲಿಬರಲೈಸ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಕೂಡ ಕ್ಯಾಡೆಟ್ಸ್ ಪೈಕಿ ಹತ್ತು ಜನರನ್ನು ಸಬ್ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ, ಒಬ್ಬ ಸುಬೇದಾರರನ್ನು ಫಿಸಿಕಲ್ ಕಲ್ಚರ್ ಇನ್ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ, ರಿಸರ್ವ್ ಪೋಲೀಸ್ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ 60-70 ಜಾಗಗಳನ್ನಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿಡಬೇಕೆಂದೂ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ವಿಮಾನ ಕಾರ್ಖಾನೆ, ಟೆಲಿಫೋನ್ ಕೈಗಾರಿಕೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಇಲಾಖೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಯಾರ್ಯಾರು ಅರ್ಹರೋ ಅಂಥವರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಸಚಿವ ಶಾಖೆಯಿಂದ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಹೈದರಾಬಾದು ಕಡೆಯಿಂದ ಟ್ರಂಕ್ ಟೆಲಿಫೋನ್ ಬಂದು ಸುಮಾರು 300 ಜನರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

(ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.)

ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಆಫೀಸರನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದಾಗಿಯೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಏಪ್ರಿಲ್ ಮೂರನೆಯ ತಾರೀಖನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಆಗಬಾರದೆಂದು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಮಾಡುವುದು, ಬರೀ ಮೈಸೂರು ಸೈನಿಕರನ್ನು ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಯುಕ್ತವಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು.—ಪರ್ಮನೆಂಟ್ ಟೆನ್ಯೂರ್ ಮೇಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೆ ಅದೇ ರೀತಿಯ ಟೆನ್ಯೂರ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ವಾದಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.—"Government have decided to demobilise 50,000 peop e from the Indian Army." ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬರೀ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಇಡೀ ಇಂಡಿಯಾದ ಸೈನ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಈ ವಿಚಾರ ಪುನಃ ಮಾರ್ಚಿ 24ನೆಯ ತಾರೀಖು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

SRI V. S. NARAYANA RAO.—Does it include the States' armed forces also?

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.—ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರ ಸೈನ್ಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮವರು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪಂದದ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ. ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ alternative employment not less advantageous to those posts they are holding ಅಂಥ ಜಾಗಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರಿಗೆ, ಯಾವುದು ಸುಲಭ, ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ತಪಶೀಲಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನೊದಗಿಸಲು ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಅವರು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಬಂದಮೇಲೆ ಮಾನ್ಯ ಲಾ ಸಚಿವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಮಾಡುವಾಗ ಈ ಸಭೆಯ ಇಬ್ಬರು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಭೆಯವರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಹುದು.

ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರೂ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತೊಂದರೆ ಆಗಕೂಡದು, ಪುನಃ ಅವರು ಸುಗಮವಾಗಿ ಜೀವನ ನಡೆಸುವಂತಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಅಂಶವೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನದಲ್ಲಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಏನುಮಾಡಬಹುದೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಿತಿಮೀರಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲು ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಕೇಂದ್ರದವರಿಗೆ ಎರಡು ಸಾರಿಯಲ್ಲ, ಹತ್ತಾರುಸಾರಿ ಬರೆದಿದ್ದೇವೆ, ಟೆಲಿಗ್ರಾಂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಅವರನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಅವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸೈನಿಕರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹೆಮ್ಮೆ, ಪ್ರೇಮ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಗಾಣಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಆಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಂದ್ರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ, ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಾದ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಬೀದಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬಾರದು ಆದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆಹಾನಿ, law and order jeopardise ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನೂ ಸಹ ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಅವರ ರ್ಯಾಂಕುಗಳನ್ನು ಸೆಕ್ಯೂರ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಪೆನ್ಷನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ರೂಲ್ಸ್‌ಗನುಗುಣವಾಗಿ ಇರತಕ್ಕ ಪೆನ್ಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು.—ಸಾಮಾನ್ಯ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಪೆನ್ಷನ್ ಎಷ್ಟು?

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.—ಪೆನ್ಷನ್ ರೂಲ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ 5 ರೂಪಾಯಿ, ಕೆಲವರಿಗೆ 8 ರೂಪಾಯಿ ಬರಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಗೋವಿಂದರೆಡ್ಡಿಯವರು.—ಪೆನ್ಷನ್ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು ತಾನೆ?

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು.—ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ತರಹ ಇದೆ. ಪೀರಿಯಡ್ ಆಫ್ ಸರ್ವೀಸ್ ಮೇಲೆ ಪೆನ್ಷನ್ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ರೂಲ್ಸ್ ರಿಲ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮಾಡಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಗ್ರ್ಯಾಚ್ಯುಯಿಟಿಯನ್ನು ಸಹ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರನ್ನು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಕಿಯವರಿಗೆ ಆಲ್ಟರ್ನೇಟ್ ಎಂಪ್ಲಾಯ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು ಆ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯ ಇಬ್ಬರು ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ. ಸೈನಿಕರಿಗೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ತೊಂದರೆಯೂ ಆಗಬಾರದು, ಅವರು ಜೀವನ ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದೇ ನಮ್ಮ, ನಿಮ್ಮ ಇಬ್ಬರ ಉದ್ದೇಶವೂ ಆಗಿದೆ. ಈಗ ಕೇಂದ್ರದ ಇಂಡಿಯನ್ ಆರ್ಮಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮವರ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಕಾಪಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆರ್ಮಿಯಿಂದ ರಿಲೀಸ್ ಆಗಿರುವವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ತೀವ್ರಾಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ತರಹ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು to settle them on land. ಇನ್ನೊಂದು to settle them on Industry. ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏಪ್ರಿಲ್ 10ನೇ ತಾರೀಖಿನ ಒಳಗೆ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರರಾಯರು ಅವರ ಮೋತಾ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—In view of the assurance given by the Hon'ble Minister, I seek the permission of the House to withdraw my cut motion.

The cut motion was, by leave of the House, withdrawn

Mr. SPEAKER.—The House will now adjourn for lunch for half an hour.

The Assembly adjourned for Lunch at Forty-five Minutes past Three of the Clock and re-assembled at Twenty Minutes past Four of the Clock, Mr. Speaker (The Hon'ble Sri V. Venkatappa) in the Chair.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—141ನೆಯ ಖೋತಾ ಸೂಚನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.

ಈ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ತಾವು ಸೂಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಾವು ಖೋತಾ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿರುವ ರೀತಿ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಖರ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟರೆ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಮೊಬಲಗನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಎಕಾನಮಿ ಕಟ್ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಈ ವಿಷಯ ಹೊಸದಾದ್ದರಿಂದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಮುಂದೆ ಇಂಥಹ ಖೋತಾ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾದರೆ ಇಷ್ಟು ಮೊಬಲಗನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಬೇಕು.

Necessity for reducing expenditure under "General Administration".

Sri B. HUTCHEGOWDA (Tumkur District-General).—Sir, I beg to move.—

"That the demand under the head '25 General Administration' for Rs. 25,43,000 be reduced by Re. 1 (to rise a debate on the urgent necessity of reducing the expenditure under this demand."

ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗಿನ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಹಣ ಕಾಸಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿದೆ. ಕಳೆದ 4 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟು ಖೋತಾ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಹೊಸ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳು ಹೊರಬೇಕಾಗಿರುವುದು ನಿಂತಿಲ್ಲ. ನಾವೂ ಯಾವಾಗಿನಿಂದಲೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಆಡಳಿತ ತಲೆಭಾರದ ಆಡಳಿತ (Top heavy administration) ಎಂದು ಪ್ರತಿ ಸಾರಿಯೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ನಿಮ್ಮ ಆಡಳಿತ ಖರ್ಚು ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಲ್ಲಿ (ಡಿ) ಭಾಗವನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ 1949-50ನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ 2ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. 50-51ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ 65 ಸಾವಿರ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಸಾರಿ 1951 52ಕ್ಕೆ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಅದು 3ಲಕ್ಷದ 60 ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಏರಿದೆ. ಹೀಗೆ ಖರ್ಚನ್ನು ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ 800 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕಿದರೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೂ ತಿಂಗಳಿಗೆ 3½ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಸಲ್ಲುತ್ತಿದೆ. ಸಂಬಳದ ಜೊತೆಗೆ ನಾನಾ ಅಲೋಯನ್ಸ್‌ಗಳು, ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆ, ಕಾರಿನ ಕರ್ಚು, ಡ್ರೈವರ್ ಪ್ರಯಾಣ ಭತ್ಯ ಮುಂತಾದುವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದರೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಖರ್ಚು ಬಿಟ್ಟು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೂ ಮೂರು ಸಾವಿರ (ಚಿಲ್ಲರೆ) ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು —ಎಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ ಹಾಗೆ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ 78ನೆಯ ಪುಟವನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಒಟ್ಟು 3ಲಕ್ಷ 60 ಸಾವಿರ ಎಂದು ತೋರಿಸಿದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ 3,000 ರೂಪಾಯಿ ಸಲ್ಲುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರಲ್ಲಾ!

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಅವರಿಗೆ ಬರುವ ಎಲ್ಲಾ ಹಣವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಅಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು.—ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರಿಗೆ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಅಲೋಯನ್ಸ್‌ಗಳನ್ನೇನೂ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲದೆ, ಹೋದ ವರ್ಷ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಿರುವಾಗ ಅಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗಿರುವಾಗ ಈ ವರ್ಷ ಕಡಿಮೆ ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿರುವಾಗ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಏಕೆ?

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪನವರು.—ಕಾರುಗಳವೆಯಲ್ಲಾ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಇರಬಹುದು. ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಇನ್ಷೂರೆನ್ಸ್ maintenance ಖರ್ಚು!! ಹೀಗೆ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕಿದರೆ ನಮ್ಮ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಬಹಳವಾಗಿ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನೂ ನೀವು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಈಗ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 15 ಬಾಬುಗಳು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಹೋಗಿವೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ 9 ಜನ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳೂ, 20 ಜನ ಅಂಡರ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳೂ ಮತ್ತು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳೂ ಇನ್ನೂ ಇರುವುದರ ಅಗತ್ಯವೇನು? ಹಿಂದೆ ನೀವುಗಳೇ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಡಳಿತ Top heavy ಯಾಗಿದೆ, ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ಕೆಳನೌಕರರಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಅಂಥವರು ಈಗ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ದೇಶಕ್ಕಾಗಲೀ ಜನತೆಗಾಗಲೀ ಕ್ಷೇಮವಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೂ ದೇಶಸೇವೆಗಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಂಬಳ, ಅಲೋಯನ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ವಿಷಾದಕರ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೀಗೆ ಮನೆ ಬಾಡಿಗೆ, ಭತ್ಯ, ಕಾರು, ಕಾರಿನ ಚಾರ್ಜುಗಳು ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಒಂದು fixed allowance ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪನವರು.—ಎಷ್ಟು ಸಂಬಳ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು —ಹಿಂದೆ ಇದೇ ಸಂಬಳಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ಬಂದಾಗ 1,000 ರೂಪಾಯಿಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನೀವು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. 500 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಯಾರಿಗೂ ಸಂಬಳವಿರಕೂಡದೆಂತಲೂ, 300 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಯಾರಿಗೂ ಸಂಬಳ ಇರಕೂಡದೆಂತಲೂ ಹೇಳಿ ನಮ್ಮ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ನೀವೇ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತ ಸೂತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಿರುವಾಗ ಅದನ್ನೇ ಆಚರಣೆಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈಗ ನೀವು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಸಂಬಳ ಮತ್ತು ಇತರ ಅಲೋಯನ್ಸ್‌ಗಳ ನೀತಿ ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Cut motion moved.—

"That the demand be reduced by Re. 1."

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA (Minister for Finance and Industries).—Mr. Speaker, Sir, I do not think I should take the time of the House with regard to this matter. Even when my Hon'ble friend was trying to justify his motion, I am afraid he was himself very conscious of the slippery ground on which he was traversing. He was so nervous in trying to advance his reasons. All that I can tell is that prior to our coming, there were the Dewan and five Ministers and they were drawing per month 15,000 rupees, so that it was very nearly two lakhs of rupees on mere salaries per year. And now what is it that six of us are drawing? It is seven thousand rupees. I think that ought to satisfy my friend. In fact there are no legs for his motion to stand.

Then, he said that the expenditure for cars *viz.*, one lakh and 65 thousand has increased to three lakhs. He ought to see that there is a provision of one lakh for the purchase of new cars. These cars are more than 3½ years old and you cannot expect them to serve well over the period of 3½ years. They are bound to deteriorate and they have got to be replaced. Even then, if these cars are sold they fetch us some money. The net cost would be about 50 per cent. So, ultimately it accounts to a very small figure and I think, Sir, there is no justification for my Hon'ble friend to complain about these salaries.

About Secretaries, the work has so enormously increased that after all 7 plus 3 *i. e.*, 10 Secretaries are not too many for an administration of our standard. Therefore, there is nothing very much for me to add to what I have already said and whether my friend is satisfied with this or not, I know the House at any rate, will not be with him. I think my Hon'ble friend will be well advised in trying to withdraw this cut motion after what I have said.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—I do not withdraw.

Mr. SPEAKER.—The question is.—

"That the demand be reduced by Re. 1."

The motion was negatived.

Necessity for retrenchments reorganising various Departments of the Government.

Sri H. C. LINGA REDDY (Kolar District—General).—I beg to move.—

"That the demand under the head "25. General Administration" for Rs. 25,43,000 be reduced by Re. 1 (to urge the necessity for reorganising the various departments of the Government and effect retrenchments)."

In moving this I would like to say only a few words. This cut motion is more comprehensive than the one already moved by Sri B. Hutche Gowda. The Economy Officer's report is before the Government for the last two years; except retrenching a few peons here and there and one or two officers, precious little has been done. It is very necessary now, specially after the integration of a number of departments with the Centre, that all the departments of the State have got to be overhauled thoroughly and substantial reduction in the number of officers, as has been recommended by the Economy Officer, has got to be effected. I should also say, Sir, that the report submitted by the Economy Officer, Sri B. S. Raghavendra Rao, has become out-of-date almost with the number of departments transferred to the Centre. It is very necessary that the Committee should again go through all these things and suggest measures. We have for example now in the University the post of the Pro-chancellor.

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA.—We have taken it away. We have not provided money.

Sri H. C. LINGA REDDY.—That is a happy sign. There is the Assistant Registrar's post in the University. I do not think there is any necessity at all for this. Then the special Revenue Inspectors appointed in various hoblis —I do dot know what improvements and what work they are doing there except encouraging litigations. Now, there is the post of the Sub-Division Officer in the various District Head-quarters. We have experience in our that District that officer, that has no work. The work can as well be tagged on to the Treasury Assistant. With regard to Secretaries, in the Food Department there is a Food Secretary and the Food Director. I do not know why there should be two places.

The Hon'ble Sri T. MARIAPPA.—There were four Directors.

Sri H. C. LINGA REDDY.—I do not know where the necessity is for the Food Secretary. It is a new post created. It has been recommended by the Economy Officer that this post be done away with. A number of other suggestions have been made by the Economy Officer and it is high time that the Government give their earnest attention to the various recommendations and effect various retrenchments in the various departments. With these words I commend this cut motion for the consideration of the House.

Mr. SPEAKER.—Cut motion moved.—

'That the demand be reduced by Re. 1."

The Hon'ble Sri H. C. DASAPPA (Minister for Finance and Industries).—Mr. Speaker, Sir, this matter has been discussed at great length on various occasions including during the time of budget discussions I made it amply clear then that this is a matter which Government have continuously in view and that the Estimates Committee will be fully seized of this question and will take it up department after department and make their suggestions with regard to retrenchment. What more can Government do than this? All these could be gone into at that stage and that is the appropriate stage and their recommendations will come up before the Legislature whose findings would be invaluable to the Government. So, with this assurance I hope the Hon'ble Member will kindly withdraw the cut motion.

Sri H. C. LINGA REDDY.—In view of the assurance given by the Hon'ble Finance Minister I withdraw the cut motion with the leave of the House.

The cut motion was, by leave of the House, withdrawn.

Failure of Government in appointing Public Service Commission.

Sri B. HUTCHE GOWDA (Tumkur Dirtrict-General).—Sir, I beg to move.—

'That the demand under the head "25. General Administration (F. District Administration)" for Rs. 31,20,000 be reduced by Rs. 100 (to raise a debate on the failure of Government in appointing Public Service Commission)."

ಈ ವಿಚಾರ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಪದೇ ಪದೇ ಬರುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಭಾರತ ಶಾಸನಾಂಗದ 315 (1)ನೇ ಕಲಮಿನ ಪ್ರಕಾರ, 'There shall be a Public Service Commission for each State" ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ್ಯೂ ಅದನ್ನು ಮಾಡದೆ ಇನ್ನೂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದು ಆಗಲೇ ಒಂದು ವರ್ಷ 3 ತಿಂಗಳಾದುವು; ಆದಾಗ್ಯೂ ಈ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಎಂಬುದನ್ನು ಇನ್ನೂ ರಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಹೊಸದಾಗಿ ಆರ್ಡರನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ, ಈಗ ಹಾಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನರೇ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅದರಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟೋ ವೇಳೆ ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲೇ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದನ್ನು ತಕ್ಷಣವೇ ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಅವರು ತಿಳಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಮೇಲಾಯಿತು. ಈ ಒಂದು ರಚನೆಯು 1947ನೆಯ ಇಸವಿ ಫೆಬ್ರುವರಿಯಿಂದಲೂ ಆಗುವುದರಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಹೀಗೆ ಇದು ಇನ್ನೂ ರಚಿತವಾಗದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಅದರೆ ಇದು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಏರ್ಪಾಡಾಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನರ ಅಧಿಕಾರ ಮೊಟಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅವರಿಗಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಮೊಟಕುಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಇದನ್ನು ಹೀಗೆ ನಿಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಯಾವ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಕೂಡ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ನೌಕರಿ ಕೊಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಸಹ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಏನೂ ಮಾಡಕೂಡದು ಎಂಬ ನಿಯಮವಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿ ತಮ್ಮ ಕೈವಾಡವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ರೀತಿ ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎ. ಆಚಾರ್ಯರು —ಅದು ನಿಜವೆ ?

ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿ. ದಾಸಪ್ಪನವರು.—ಇಷ್ಟರಲ್ಲಾದರೂ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಲಿ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಕೂಗೆದ್ದಿದೆ. ದಿನವಹಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಬ್ಬರ ಹೆಸರು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರ ಹೆಸರು ಸಹ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ನಿಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಭಾವನೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಇಲ್ಲದ ಅನುಮಾನ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಜಿಜ್ಞಾಸೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ಖೋತಾ ಸೂಚನೆ ಬಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಈಗಲಾದರೂ ತಕ್ಷಣ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ರಚನೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತ ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನ ಮೂಡುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಮಾಡಿರುವ ನೌಕರಿಗಳ ಹಂಚಿಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸರಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅನ್ಯಥಾ ಟೀಕೆಗಳು ಬಹು ಹೆಚ್ಚಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಕ್ಷಣ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ರಚನೆ ಮಾಡಿ ಆರ್ಡರನ್ನು ಹೊರಡಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಖೋತಾ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.–Cut motion moved—

"That the demand be reduced by Rs. 100."

Sri D. H. CHANDRASEKHARAIYA (Chitaldrug District–General).—Sir, I rise to a point of order. This cut motion comes under Demand No. 12, not Demand No. 11.

Mr. SPEAKER.—I have admitted it under Demand No. 11.

Sri D.H. CHANDRASEKHARAIYA.-It comes under Demand No. 12. Page 76 of the Budget will make it clear.

Rajamantrapravina **H. B. GUNDAPPA GOWDA** (Hassan District—General).—The Chair has allowed it.

Sri D.H. CHANDRASEKHARAIYA.-If the Chair has allowed it, I cannot help it.

Mr. SPEAKER.—This cut motion relates to the failure of the Ministry in not appointing a Public Service Commission. It does not refer to the working of the Public Service Commission and it will therefore come only under Demand No. 11.

The Hon'ble Sri H. SIDDAIYA (Minister for Revenue and Excise).—Sir, it is no doubt mentioned as per Article 315 of the Constitution that there shall be a Public Service Commission for each State and that the Chairman and the other Members of that Public Service Commission shall be appointed by the Rajpramukh of the State. Their functions are also defined in Article 320 of the Constitution. The mover of the cut motion says that because such a Public Service Commission is not constituted, the appointments etc., which are made by the present Public Service Commissioner will be illegal or irregular or some such thing. That is his objection. I say it is not so, because, the non-appointment of such a Public Service Commission does not materially come in the way for the simple reason that the Government had empowered the existing Public Service Commissioner to exercise certain functions of a Public Service Commission if it had been existence, by means of a special Government Order. And until the appointment of such a Public Service Commission is made, the present Public Service Commissioner under the orders of Government will continue to exercise the same powers.

Sri H. B. GUNDAPPA GOWDA.—May I ask whether the present Public Service Commissioner can make gazetted appointments? He can only appoint officers on a pay of Rs. 100 and below.

The Hon'ble Sri H. SIDDAIYA.—That is why I said 'certain functions of the Public Services Commission'; and till the appointment of such a Public Service Commission is made, the Government will discharge those functions and the services of the Public Service Commissioner will also be utilised in making selections. Under Article 378 Government can empower the present Public Service Commissioner to exercise some of these powers.

Sri H. B. GUNDAPPA GOWDA.—Some, not all the powers contemplated in the Constitution Act.

The Hon'ble Sri H. SIDDAIYA.—And Government will continue to make gazetted appointments as they used to do before.

Sri H. B. GUNDAPPA GOWDA.—That is not the function of the Government.

The Hon'ble Sri H. SIDDAIYA.—The point urged in the cut motion is that the Government have not so far appointed such a Public Service Commission and therefore they have failed in their duty. That is the point. I should like to say that Government have appointed a commission and orders will be issued shortly. So there is no need to press the cut motion.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—Is it not the President that appoints the members of the Commission?

The Hon'ble Sri H. SIDDAIYA.—Government will appoint the Commission immediately and they will also issue the orders the moment appointments are made.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Is there any difference between the words 'have appointed' used just now and the words 'will be appointed'?

The Hon'ble Sri H. SIDDAIYA.—There is difference. The Commission will be constituted as immediately as possible.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—On this assurance, I with to withdraw the cut motion with the leave of the House.

The cut motion was, by leave of the House, withdrawn.

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That a sum not exceeding Rs. 25,43,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1952, in respect of 'General Administration'."

The motion was adopted.

DEMAND No. 12—GENERAL ADMINISTRATION (STATE LEGISLATURE AND ELECTION CHARGES).

25. General Administration (Parliament and the State Legislature and C. Election for Legislature.)

The Hon'ble Sri K. T. BHASHYAM (Minister for Law and Labour).—Sir, on the recommendation of His Highness the Maharaja, I beg to move:

"That a sum not exceeding Rs. 10,15,600 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1952 in respect of 'General Administration'."

Mr. SPEAKER.—The question is:

"That a sum not exceeding Rs. 10,15,600 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1952 in respect of 'General Administration'."

The motion was adopted.

DEMAND No. 13—GENERAL ADMINISTRATION (DISTRICT ADMINISTRATION).

25. General Administration (District Administration.

The Hon'ble Sri H. SIDDAIYA (Minister for Revenue and Excise)—Sir, on the recommendation of His Highness the Maharaja, I beg to move:

"That a sum not exceeding Rs. 31,20,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1952 in respect of 'General Administration F. District Administration'."

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

"That a sum not exceeding Rs. 31,20,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the year ending 31st day of March 1952 in respect of 'General Administration F. District Administration'."

Sri S. Kariappa may move his cut motion.

Delay in land acquisition for village extensions.

Sri S. KARIAPPA (Bangalore District-General).—Sir, I beg to move:

"That the demand under the head '25. General Administration—District Administration' for Rs. 31,20,000 be reduced by Re. 1 (to raise a debate in respect of the delay that is being caused in the matter of land acquisition for village extension)."

ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಸನ, ವಸನ ಅಥವಾ ವಸತಿಯ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಬಹಳ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅತಿಯಾಗಿ ಲಂಬಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅಸನದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಆ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ವಸತಿಯ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದು ಬಹಳ ಸುಲಭವಾದ ಕಾರ್ಯವಾದರೂ ಕೂಡ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ರೀತಿ ತೀವ್ರತೆಗೊಳಿಸಬೇಕೋ ಆ ರೀತಿ ತೀವ್ರತೆಗೊಳಿಸದೆ ಇರುವುದು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ವರ್ಷೇ